EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.7.2021
COM(2021) 563 final

2021/0213 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om en omstrukturering av unionsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 663 final} - {SWD(2021) 640 final} - {SWD(2021) 641 final} - {SWD(2021) 642 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Beskattningen av energiprodukter och elektricitet spelar en viktig roll inom klimat- och energipolitiken. De harmoniserade reglerna i direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (*energiskattedirektivet*) syftar till att säkerställa en väl fungerande inre marknad.

Efter antagandet av energiskattedirektivet har dock den underliggande klimat- och energipolitiska ramen förändrats radikalt och direktivet är inte längre förenligt med EU:s nuvarande politik. Dessutom säkerställer energiskattedirektivet inte längre en väl fungerande inre marknad.

Förslaget till omarbetning ingår i den europeiska gröna given och 55 %-paketet (Fit for 55), genom att det inriktas på miljö- och klimatfrågor och ska understödja kommissionens föresats att ta itu med miljöutmaningar och uppnå EU:s inhemska mål för minskade växthusgasutsläpp och luftföroreningar.

Den europeiska gröna given lanserade en ny tillväxtstrategi för EU som syftar till att omvandla EU till ett rättvist och välmående samhälle. Den visar på kommissionens vilja att höja sina klimatambitioner och göra Europa till den första klimatneutrala kontinenten senast 2050. Behovet och värdet av den europeiska gröna given har bara ökat mot bakgrund av covid-19-pandemins mycket allvarliga effekter på unionsmedborgarnas hälsa och ekonomiska välstånd.

På grundval av strategin för den europeiska gröna given och en omfattande konsekvensbedömning föreslog kommissionen i sitt meddelande från september 2020 om **höjning av Europas klimatambition för 2030**[1] (*klimatmålsplanen för 2030*) att EU skulle öka sin ambitionsnivå och lägga fram en heltäckande plan för att på ett ansvarsfullt sätt höja Europeiska unionens bindande mål för 2030 till en nettoutsläppsminskning på minst 55 %. Att nu höja ambitionsnivån för 2030 bidrar till att ge beslutsfattare och investerare trygghet, så att beslut som fattas under de kommande åren inte låser in utsläppsnivåer som är oförenliga med EU:s mål att bli klimatneutralt senast 2050. Målet för 2030 är i linje med Parisavtalets mål att hålla den globala temperaturökningen väl under 2 °C och fortsätta ansträngningarna för att bibehålla den på 1,5 °C. Europeiska rådet godkände EU:s nya bindande mål för 2030 på sitt möte i december 2020[2].

Den **europeiska klimatlag**[3] som Europaparlamentet och Europeiska rådet[4] enats om gör EU:s mål om klimatneutralitet rättsligt bindande och höjer ambitionen för 2030 genom att fastställa ett mål på minst 55 % nettoutsläppsminskning fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer.

För att följa den väg som föreslås i den europeiska klimatlagen och uppnå denna höjda ambitionsnivå för 2030 har kommissionen sett över den nuvarande klimat- och

---

1 COM(2020) 562 final.

2 Europeiska rådets slutsatser av den 10–11 december 2020 (EUCO 22/20 CO EUR 17 CONCL 8).

3 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (COM(2020) 80 final).

4 Se pressmeddelandet Kommissionen välkomnar preliminär överenskommelse om den europeiska klimatlagen, IP/21/1828, 21.4.2021.

energirelaterade lagstiftningen. **55 %**-paketet, som tillkännagavs i klimatmålsplanen för 2030, är den tyngsta grundbulten i insatserna för att uppnå det ambitiösa nya klimatmålet för 2030, och alla ekonomiska sektorer och politikområden kommer att behöva bidra.

I den europeiska gröna given åtog sig kommissionen att se över energiskattedirektivet med fokus på miljöfrågor och för att se till att energibeskattningen är förenlig med klimatmålen. Beskattning spelar en direkt roll när det gäller att stödja grön omställning genom att sända korrekta prissignaler och ge rätt incitament för hållbar konsumtion och produktion.

I detta sammanhang krävs ändamålsenliga miljöskatter och ett avskaffande av incitament för förbrukning av fossila bränslen i hela EU, för att minska utsläppen av växthusgaser och genomföra andra regleringsåtgärder.

Energiskattedirektivet kan bidra till den ökade ambitionen att minska utsläppen av växthusgaser med minst 55 % fram till 2030 genom att säkerställa att beskattningen av motorbränslen och bränslen för uppvärmning bättre återspeglar deras inverkan på miljön och hälsan. Detta kan uppnås genom att man undanröjer nackdelar för ren teknik och inför högre skattenivåer för ineffektiva och förorenande bränslen, som ett komplement till koldioxidprissättning genom utsläppshandel. Detta kommer att underlätta omställningen från fossila bränslen till renare energi för att uppnå EU:s klimatneutralitetsmål, i linje med åtagandena i Parisavtalet.

Energiskattedirektivet utvärderades 2019[5]. Efter denna utvärdering antog rådet slutsatser[6] där det ansåg att energibeskattning kan spela en viktig roll som ett av de ekonomiska incitament som styr en framgångsrik energiomställning, driver på investeringar i låga växthusgasutsläpp och energibesparingar och samtidigt bidrar till hållbar tillväxt, och uppmanade kommissionen att se över energiskattedirektivet.

Det nuvarande energiskattedirektivet är behäftat med en rad problem som hänger samman med dess bristande samband med klimat- och energieffektivitetsmålen och dess brister när det gäller den inre marknadens funktion.

För det första är energiskattedirektivet inte förenligt med EU:s klimat- och energimål. Direktivet främjar inte i tillräcklig mån minskade växthusgasutsläpp, energieffektivitet och användning av elektricitet och alternativa bränslen (förnybar vätgas, syntetiska bränslen, avancerade biodrivmedel osv.). Skälet till detta är att nya, mindre koldioxidintensiva bränslen beskattas som sina fossila motsvarigheter i de fall de nya bränslena tagits fram efter antagandet av det senaste energiskattedirektivet 2003 och det därför inte finns någon bestämd skattesats för dem. Biodrivmedel missgynnas av volymbaserad beskattning (skattesatser uttryckta per liter). Anledningen till detta är att en liter biodrivmedel vanligtvis har ett lägre energiinnehåll än en liter av det konkurrerande fossila bränslet, medan samma skattesats tillämpas. Ett övergripande resultat av detta är att energiskattedirektivet inte ger tillräckliga incitament för investeringar i ren teknik.

För det andra gynnar energiskattedirektivet i praktiken användningen av fossila bränslen. Nationellt tillämpas mycket olika skattesatser i kombination med ett brett spektrum av skattebefrielser och skattenedsättningar. Detta breda spektrum av befrielser och nedsättningar utgör olika former av incitament för fossila bränslen, som inte är i linje med målen för den europeiska gröna given. Det nya förslaget skulle bidra till att minska användningen av fossila

[5] SWD(2019) 329 final.

[6] Rådets slutsatser av den 29 november 2019 (14608/19 FISC 458).

bränslen på två sätt. För det första genom att fastställa högre skattesatser för fossila bränslen och lägre satser för produkter från förnybara energikällor, vilket minskar den relativa prisfördelen för fossila bränslen jämfört med mindre förorenande alternativ. Detta skulle motverka användningen av fossila bränslen. För det andra genom att se över möjligheterna till skattenedsättningar och skattebefrielser, som i nuläget medför lägre beskattning av fossila bränslen. Dessa inbegriper dieselbrännolja som används inom jordbruk, dieselbrännolja och kol som används av hushåll för uppvärmning (möjligheten att undanta ekonomiskt utsatta hushåll skulle kvarstå) eller fossila bränslen som används av energiintensiva industrier. Dessutom skulle förslaget innebära ett slut på den nuvarande obligatoriska befrielsen för luftfarts-, sjöfarts- och fiskesektorn.

För det tredje bidrar energiskattedirektivet inte längre till en väl fungerande inre marknad, eftersom minimiskattesatserna har förlorat sin konvergerande effekt på de nationella skattesatserna. Minimiskattesatserna är låga eftersom de inte har uppdaterats sedan 2003, trots att de nationella skattesatserna i de flesta fallen ligger betydligt över minimisatserna enligt energiskattedirektivet. Minimiskattesatserna enligt energiskattedirektivet förhindrar därför under alla omständigheter inte längre en ”kapplöpning mot botten” och utgör inte heller ett golv för beskattning. Detta sammantaget, tillsammans med förekomsten av skattebefrielser och skattenedsättningar, ökar fragmenteringen av den inre marknaden och snedvrider i synnerhet miljön med lika villkor inom de berörda ekonomiska sektorerna.

Dessutom finns det vissa aspekter av energiskattedirektivet som saknar tydlighet, relevans och samstämmighet, vilket skapar rättslig osäkerhet. Detta gäller bland annat definitionen av skattepliktiga produkter och användningsområden som inte ingår i direktivets tillämpningsområde och tolkningen av befrielsen för motorbränslen som används inom luft- och sjöfart. Detta förslag har därför följande mål:

(1) Att skapa en anpassad ram som bidrar till EU-målen för 2030 och målet om klimatneutralitet senast 2050 inom ramen för den europeiska gröna given. Detta skulle innefatta att beskattningen av energiprodukter och elektricitet överensstämmer med EU:s energi-, miljö- och klimatpolitik, vilket skulle bidra till EU:s insatser för att minska utsläppen.

(2) Att skapa en ram som upprätthåller och förbättrar EU:s inre marknad genom att uppdatera skattesatsernas omfattning och struktur samt rationalisera medlemsstaternas användning av skattebefrielser och skattenedsättningar.

(3) Att bevara förmågan att generera intäkter för medlemsstaternas budgetar.

Som nämnts ovan kommer dessa mål att uppnås genom att man övergår från en volymbaserad beskattning till en beskattning baserad på energiinnehåll, genom att man avskaffar incitament för användning av fossila bränslen och genom att man inför en rangordning av skattesatserna i enlighet med deras miljöprestanda. Vidare kommer den nuvarande skattestrukturen att förenklas genom att energiprodukter (som används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning) och elektricitet delas in i kategorier och rangordnas efter deras miljöprestanda. Denna ”miljöprestanda” har definierats när det gäller annan EU-politik inom ramen för den europeiska gröna given och i synnerhet de övriga förslagen i 55 %-paketet. Enligt denna rangordning kommer konventionella fossila bränslen som dieselbrännolja och bensin att beskattas enligt den högsta skattesatsen. Nästa kategori av skattesatser gäller bränslen som är fossilbaserade men som är mindre skadliga och som fortfarande har en viss potential att bidra till utfasningen av fossila bränslen på kort och medellång sikt. För t.ex. naturgas, gasol och vätgas av fossilt ursprung tillämpas 2/3 av referensskattesatsen under en övergångsperiod på

tio år. Därefter höjs denna skattesats till den fulla referensskattesatsen. Nästa kategori är hållbara men ej avancerade biodrivmedel. För att återspegla deras bidrag till utfasningen av fossila bränslen tillämpas ½ av referensskattesatsen. Den lägsta skattesatsen gäller för elektricitet, oavsett användning, avancerade biodrivmedel, flytande biobränslen, biogas och vätgas av förnybart ursprung. Skattesatsen för denna grupp ligger betydligt under referensskattesatsen, eftersom elektricitet och sådana bränslen kan driva på EU:s omställning till ren energi, i syfte att uppnå målen i den europeiska gröna given och, i slutändan, klimatneutralitet senast 2050.

I vissa sektorer, främst de sektorer som för närvarande kan omfattas av fullständiga befrielser, såsom luftfart eller bränslen för uppvärmning för hushåll som inte är ekonomiskt utsatta, kommer övergångsperioder att tillämpas för att begränsa de ekonomiska och sociala effekterna av de skattesatser som införs.

Förslaget beaktar också den sociala dimensionen genom att det inför en möjlighet att befria ekonomiskt utsatta hushåll från beskattning av bränsle för uppvärmning under en tioårsperiod och genom att det anger en övergångsperiod på tio år för att uppnå minimiskattenivån.

I fråga om bränsle för uppvärmning kan medlemsstaterna också bevilja nedsättningar, som inte underskrider miniminivåerna, för alla hushåll. Det är upp till medlemsstaterna att besluta om hur skatteintäkterna ska användas och de kan säkerställa ytterligare rättvisa genom att använda dessa intäkter för att begränsa de sociala konsekvenserna.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I rådets direktiv 2003/96/EG definieras skattepliktiga energiprodukter, de användningsområden som gör dem skattepliktiga och de minimiskattesatser som ska tillämpas på respektive produkt beroende på om den används som drivmedel, för vissa industriella och kommersiella ändamål eller för uppvärmning. De ändrade bestämmelserna kommer att förbli förenliga med de bestämmelser som inte ändras.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

De initiativ som är kopplade till EU:s klimatmål inom ramen för den europeiska gröna given, särskilt klimatmålet för 2030, presenteras i 55 %-paketet. Paketet täcker särskilt en översyn av sektorslagstiftningen på områdena klimat, energi, transport och beskattning[7].

Detta förslag till omarbetning av energiskattedirektivet ingår i detta enhetligt utformade paket. Som ett komplement till de andra förslagen i paketet bidrar det till EU:s klimatmål genom att ta itu med befrielser och nedsättningar inom energibeskattningen som i praktiken utgör incitament för fossila bränslen, samtidigt som energieffektivitet och användning av renare bränslen främjas. Förslaget till omarbetning av energiskattedirektivet och förslaget om översyn av EU:s utsläppshandelssystem, inbegripet införandet av utsläppshandel för byggnader och vägtransporter, kompletterar därför varandra.

De övriga initiativen i 55 %-paketet innefattar nya förslag och en översyn av det befintliga regelverket på områdena klimat-, energi- och transportpolitik:

- EU:s utsläppshandelssystem[8], för att anpassa det till det nya klimatmålet och införa handel med utsläppsrätter för byggnadssektorn och inom sjö- och

[7] Europeiska kommissionen (2020). Kommissionens arbetsprogram för 2021: I bilaga I beskrivs alla instrument som ska föreslås, bland annat översynen av energibeskattningen (energiskattedirektivet).

vägtransportsektorerna samt ändra behandlingen av luftfartssektorn, som redan ingår i dess tillämpningsområde.

- Förordningen om ansvarsfördelning[9] om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030.
- Förordningen om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för bilar och lätta nyttofordon[10].
- Direktivet om förnybar energi[11].
- Initiativet ”RefuelEU Aviation” som syftar till att främja produktion och användning av hållbara flygbränslen inom lufttransportsektorn.
- Initiativet ”FuelEU Maritime” som syftar till att öka efterfrågan på förnybara och koldioxidsnåla bränslen inom sjötransportsektorn.
- Energieffektivitetsdirektivet om att genomföra det nya klimatmålet för 2030 och bidra till en rättvis omställning.
- Mekanismen för koldioxidjustering vid gränserna.
- Förordningen om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF)[12].
- Direktivet om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen[13].
- Förordningen om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar (taxonomi)[14].

Omarbetningen av energiskattedirektivet stöder dessutom nollföroreningsambitionen inom ramen för den europeiska gröna given och politiken för forskning och innovation på klimat-, energi- och mobilitetsområdena inom ramprogrammet Horisont 2020 för forskning 2021–2027.

---

8 Direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

9 Förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet.

10 Förordning (EU) 2019/631 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon.

11 Direktiv (EU) 2018/2001 – i detta direktiv fastställs en skyldighet för bränsleleverantörer att säkerställa en obligatorisk minimiandel förnybar energi inom den slutliga energianvändningen i transportsektorn senast 2030.

12 Förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030.

13 Direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen.

14 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), som gör det möjligt för EU att fastställa harmoniserade regler för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl. Dessutom kan lämpliga bestämmelser av skattekaraktär, som bland annat syftar till att bevara och skydda miljön, antas i enlighet med artikel 192.2 första stycket i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Bristerna i energiskattedirektivet kan endast åtgärdas genom en översyn av direktivet samordnad med andra politiska åtgärder på EU-nivå. Enligt det befintliga energiskattedirektivet kan medlemsstaterna höja sina skattesatser på energiprodukter och elektricitet, besluta att inte tillämpa möjliga befrielser och nedsättningar eller införa miljö- och klimatrelaterade mål. Sådana nationella tillvägagångssätt riskerar dock att snedvrida den inre marknaden och undergräva målen för den europeiska gröna given, till följd av att de nationella skatternas struktur och nivå inte harmoniseras:

(1) De nuvarande minimisatserna kan begränsa de miljöambitioner som medlemsstaterna kan uppnå med skatter på energi, särskilt eftersom energibeskattningen direkt påverkar företagens kostnader.

(2) En harmonisering av energibeskattningen med hjälp av energiskattedirektivet bör bidra till att minska de skadliga effekterna av energiskattekonkurrens mellan medlemsstaterna, som exempelvis kan uppstå genom att företag flyttar till medlemsstater med mer gynnsamma skattesystem.

(3) EU:s utsläppshandelssystem har visat sig vara ett ändamålsenligt verktyg för att minska utsläppen av växthusgaser från anläggningar som omfattas av systemet. Som en del av 55 %-paketet föreslås att EU:s utsläppshandelssystem utvidgas till sjöfartssektorn och att utsläppshandel för vägtransporter och byggnader införs. Energibeskattningen i medlemsstaterna samexisterar dock med utsläppshandeln på EU-nivå, och energiskattedirektivet måste säkerställa att de minimiskattesatser som fastställs på EU-nivå ger incitament som är förenliga med EU:s energi-, klimat- och miljömål. I detta sammanhang kan åtgärder på EU-nivå säkerställa samstämmighet mellan tillämpningen av EU:s utsläppshandelssystem och beskattningen av energiprodukter och elektricitet samt en gemensam EU-strategi när det gäller beskattning av energiprodukter.

För att uppnå EU:s klimat- och miljömål krävs en kombination av politiska instrument, och en ändamålsenlig beskattningsram på EU-nivå kan medföra att man undviker nationella val som leder till snedvridning av den inre marknaden och/eller dubbelbeskattning, samtidigt som andra politiska åtgärder på EU-nivå stöds.

Omarbetningen av energiskattedirektivet och dess tidsplan måste ses mot bakgrund av den europeiska gröna givens agenda i ett vidare perspektiv. Målet att energiskattedirektivet i större utsträckning ska överensstämma med dess mål kan endast uppnås genom en akt som antas av unionen och som innebär en omarbetning av energiskattedirektivet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl.

Målen med det föreliggande förslaget uppnås bäst genom att det nuvarande direktivet omarbetas i enlighet med vad som anges ovan. Förslaget berör främst ett antal centrala delar av direktivet: skatternas struktur och förhållandet mellan de respektive skattemässiga behandlingarna av olika energikällor.

Förslaget är i alla avseenden begränsat till vad som är nödvändigt för att nå de eftersträvade målen.

- **Val av instrument**

Förslaget utgörs av ett direktiv. På detta område som redan omfattas av ett befintligt direktiv bör medlemsstaterna kunna fortsätta att behålla viss flexibilitet, såsom förklaras ovan. Något annat instrument än ett direktiv om ändring av direktiv 2003/96/EG är därför inte lämpligt.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning[15]**

I början bidrog energiskattedirektivet överlag positivt till sitt huvudmål att säkerställa en väl fungerande inre marknad och förhindra dubbelbeskattning eller snedvridning av handeln och konkurrensen mellan energikällor, energikonsumenter och energileverantörer.

Utvecklingen av tekniken, de nationella skattesatserna och energimarknaderna under de senaste 15 åren innebär dock att energiskattedirektivet i sin nuvarande form inte längre ger samma positiva bidrag. Dessutom har EU:s regelverk och politiska mål utvecklats betydligt sedan antagandet av energiskattedirektivet 2003, vilket har lett till vissa problem i fråga om relevans och samstämmighet. Därigenom har energiskattedirektivets totala mervärde för EU urholkats avsevärt över tiden, särskilt på grund av den bristande indexeringen av minimiskattesatserna och den omfattande och mycket varierande användningen av frivilliga skattebefrielser i medlemsstaterna och på grund av den politiska utvecklingen.

Det befintliga energiskattedirektivet bidrar endast i mycket begränsad utsträckning till EU:s bredare ekonomiska, sociala och miljörelaterade politiska mål. Energiskattedirektivet är åtminstone delvis förenligt med de politiska ansträngningarna för att främja användningen av förnybar energi och ökad energieffektivitet, men till mindre del när det gäller minskning av utsläpp av växthusgaser och andra gaser samt energidiversifiering, energioberoende och energitrygghet. De främsta orsakerna till denna bristande samstämmighet är bland annat direktivets bortseende från energiinnehållet i och koldioxidutsläppen från energiprodukter och elektricitet, (alltför) låga minimiskattenivåer och (alltför) många befrielser. Av samma skäl bidrar inte energiskattedirektivet till minskade koldioxidutsläpp från transporter och minskade utsläpp av luftföroreningar. Till följd av detta bidrar energiskattedirektivet endast i begränsad mån till uppnåendet av de mål som fastställts i internationella avtal, som Parisavtalet 2015. I

[15] Rapport – Utvärdering av energiskattedirektivet, 2019.

energiskattedirektivet görs heller ingen åtskillnad mellan förnybara och koldioxidintensiva elkällor, och det tar inte heller hänsyn till biodrivmedels miljöprestanda. Energiskattedirektivets bestämmelser om beskattning av biodrivmedel är därför inte förenliga med EU:s energi-, klimatförändrings- och miljöpolitik.

Energiskattedirektivet täcker en krympande andel av EU:s energimix i takt med att ny teknik och nya produkter (t.ex. kraft till gas, bränslen av icke-biologiskt ursprung) fortsätter att dyka upp eller blir allt viktigare. Det nuvarande systemet för energibeskattning kan därför inte garantera förmånsbehandling av miljömässigt hållbara nya tekniker och produkter. Trots att förnybara bränslen får en allt större roll på marknaden bygger exempelvis deras skattebehandling enligt energiskattedirektivet fortfarande på regler som utarbetades vid en tidpunkt då dessa bränslen var nischalternativ.

Det befintliga energiskattedirektivet missgynnar bensin jämfört med diesel genom en lägre minimiskattesats för diesel. Detta höjer efterfrågan på diesel. Dessutom missgynnas även framväxande bränslen. Om ett bränsle inte uttryckligen anges i det nuvarande energiskattedirektivet gäller skattesatsen för det bränsle som används för likvärdiga ändamål. Energiinnehållet per liter i dessa bränslen är vanligtvis lägre än det likvärdiga bränslets. Detta leder till en högre skattesats per liter för nya bränslen. Dessutom är den obligatoriska skattebefrielsen för internationell luftfart och sjöfart särskilt problematisk eftersom den inte är förenlig med de nuvarande klimatutmaningarna och klimatpolitiken.

När det gäller luftfart har EU på unionens och medlemsstaternas vägnar förhandlat fram övergripande luftfartsavtal och omfattande luftfartsavtal med tredjeländer. Dessutom har medlemsstaterna ingått bilaterala luftfartsavtal med tredjeländer. De övergripande luftfartsavtalen gör det möjligt för EU att ändra ett antal bestämmelser i medlemsstaternas bilaterala avtal. De omfattande luftfartsavtalen har företräde framför de bilaterala avtal som enskilda medlemsstater har ingått med tredjeländer. I de flesta situationer tillåter dessa avtal beskattning av bränsle som levereras på medlemsstaternas territorium för användning i luftfartyg som flyger inom EU.

När det gäller vattenvägstransport regleras transporten på Rhen i den reviderade Mannheimkonventionen av den 17 oktober 1868 för sjöfarten på Rhen. I avtalet om tull- och skattebestämmelser för dieselbrännolja som gäller för leverans till fartyg för sjöfart på Rhen[16], som ingicks i Strasbourg den 16 maj 1952 (*Strasbourgavtalet*), föreskrivs dessutom skattebefrielse för dieselbrännolja som används på Rhen och dess bifloder och andra vattenvägar. Eftersom bränsle som används för vattenvägstransport bör beskattas lika i EU måste de medlemsstater som är parter i Strasbourgavtalet vidta alla relevanta åtgärder för att effektivt undanröja oförenligheter. Enligt artikel 351 andra stycket i EUF-fördraget ska berörda EU-medlemsstater, i den mån avtal som de ingått med tredjeländer är oförenliga med unionsrätten, vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja de oförenligheter som fastställts.

Minimiskattesatserna för bränslen för uppvärmning är för låga för att bidra till en väl fungerande inre marknad, eftersom de endast utgör en försumbar del av priset på dessa produkter. Tillämpningen av frivilliga befrielser och nedsättningar som beviljas både hushåll

[16] Accord relatif au régime douanier et fiscal du gasoil consommé comme ravitaillement de bord dans la navigation rhénane Conclu à Strasbourg le 16 mai 1952.

och företag ökar dessutom skillnaderna ytterligare, vilket leder till att de effektiva skattesatserna är betydligt lägre i vissa medlemsstater än i andra.

I hög grad olika skattesatser för elektricitet och naturgas tillämpas i kombination med ett brett spektrum av skattebefrielser och skattenedsättningar, vilket bidrar till att öka fragmenteringen av den inre marknaden.

Eftersom skattenivåerna enligt energiskattedirektivet inte styrs av någon specifik logik – till exempel genom att de inte tar hänsyn till energiinnehåll och externa effekter – får medlemsstaterna fastställa sina nationella skattesatser på det sätt de önskar utan att behöva följa några indikationer eller proportioner mellan produkter. Följaktligen kan det befintliga energiskattedirektivet leda till att förbrukare får olämpliga prissignaler, vilket inte ger dem incitament att välja miljövänligare och effektivare energikällor, och till att energikällor inte behandlas konsekvent på nationell nivå.

Energiskattedirektivet skapade inte någon betydande regelbörda eller kostnad för medlemsstaterna eller de ekonomiska aktörerna när det gällde att följa direktivet. En stor del av kostnaderna och bördorna härrör antingen från övergripande lagstiftning eller nationella genomförandeåtgärder som inte föreskrivs i direktivet och som varierar avsevärt mellan olika medlemsstater eller sektorer av ekonomisk verksamhet.

Svårigheterna med genomförandet av energiskattedirektivet gäller komplexiteten, bristen på tydlighet, tvetydiga formuleringar och tolkningarna av vissa bestämmelser i direktivet. Detta leder i sin tur till osäkerhet, såsom oklara villkor för att få rätt till förmånlig skattebehandling. Sådan osäkerhet kan innebära en kostnad för skattemyndigheter och ekonomiska aktörer, särskilt när den leder till rättstvister, uttryckt som alternativkostnader eller rättegångskostnader.

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag har utarbetats mot bakgrund av ett brett spektrum av externa bidrag. Berörda parter rådfrågades först via mekanismen för återkoppling inom ramen för den inledande konsekvensbedömningen och via ett särskilt offentligt samråd.

Det offentliga samrådet pågick mellan den 22 juli 2020 och den 14 oktober 2020. Sammanlagt inkom 563 svar från 25 medlemsstater och 5 tredjeländer, samt 129 ståndpunktsdokument. En överväldigande majoritet av de svarande höll med om EU:s allmänna mål att bekämpa klimatförändringar och föroreningar och om att dessa mål ska gälla för översynen av energiskattedirektivet. När det gäller prioriteringarna för översynen av energiskattedirektivet höll de flesta svarande med om att översynen borde ta hänsyn till utsläppen av växthusgaser vid fastställandet av skattesatser (som också bör uttryckas i energiinnehåll snarare än i volym) och borde införa incitament för alternativa energikällor såsom ren vätgas och hållbara biodrivmedel. Överlag var de svarande negativa till beskattning av sektorer med risk för koldioxidläckage. Det offentliga samrådet visade att det fanns ett visst stöd för att utjämna skatterna för olika transportsätt så att de kan konkurrera på lika villkor och så att mer energieffektiva och koldioxidsnåla transportsätt utvecklas. När det gäller kompletterande sociala åtgärder stödde de flesta av de svarande en skatteväxling från skatt på arbete och socialförsäkringsavgifter samt program för social trygghet som riktar sig till fattiga hushåll.

Utöver det offentliga samrådet ägde direkta samråd rum med medlemsstaterna, inklusive begäranden om synpunkter i syfte att beräkna de effektiva skattesatserna, samt med andra berörda parter.

- **Konsekvensbedömning**

För att undersöka hur de olika politiska målen bäst kan uppnås undersöktes ett antal metoder och jämfördes med utgångsscenariot.

Utgångsscenariot utgörs av den befintliga klimat- och energirättsliga ramen fram till 2030, nämligen de klimat- och energimål om en minskning av växthusgasutsläppen med 40 % fram till 2030 som man tidigare kommit överens om, samt de viktigaste politiska verktygen för att genomföra dessa. Detta alternativ utgår från att energiskattedirektivet förblir oförändrat.

Alternativ 1 skulle indexera minimiskattesatserna och delvis bredda skattebasen samtidigt som dess struktur väsentligen bibehålls. Luftfart och sjöfart inom EU skulle ingå i tillämpningsområdet med en minimiskattesats på noll genom att de nuvarande skattebefrielserna avskaffas.

Alternativ 2 inför ett system med förenklade skattesatser. Minimiskattesatserna skulle indexeras och baseras på energiinnehåll och en övergångsperiod skulle gälla (tio år för alternativ 2a och en kortare period fram till 2030 för alternativ 2b). Det inriktas på energiinnehåll, en högre skattenivå (främst för bränslen för uppvärmning) och en utvidgning av skattebasen till luftfart och sjöfart inom EU. Både luftfart och sjöfart skulle ingå i direktivets tillämpningsområde med minimiskattesatser som höjs linjärt under en övergångsperiod på tio år. Alternativ 2c inför en ny komponent för att fastställa skattesatser som beaktar produkters utsläpp av luftföroreningar utöver inslagen i alternativ 2a.

Alternativ 3 inför en koldioxidinnehållskomponent för de sektorer som för närvarande inte ingår i utsläppshandelssystemet, för att säkerställa att dessa sektorer omfattas av koldioxidprissättning. Liksom för alternativ 2 övervägs även i detta fall två övergångsperioder (tio år och en kortare period fram till 2030). Införandet av en föroreningskomponent analyseras också i detta alternativ.

De viktigaste resultaten

När Europeiska kommissionen i september 2020 föreslog en uppdaterad minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030 på minst 55 % jämfört med 1990 beskrev den också de åtgärder inom alla ekonomiska sektorer som skulle komplettera de nationella insatserna för att uppnå den höjda ambitionsnivån. Konsekvensbedömningar utarbetades för att stödja de planerade översynerna av viktiga lagstiftningsinstrument inom ramen för 55 %-paketet.

Mot denna bakgrund har man i denna konsekvensbedömning analyserat de olika alternativ genom vilka översynen av energiskattedirektivet på ett ändamålsenligt och effektivt sätt skulle kunna bidra till att det uppdaterade målet uppnås inom ramen för detta bredare 55 %-paket, samtidigt som man uppfyller målet för den inre marknaden och undviker inkomstbortfall.

På grundval av en jämförelse mellan alternativen och en analys av de specifika alternativen skulle både alternativ 2 och 3 uppfylla målen på ett önskvärt sätt.

Dessa alternativ bidrar till klimat- och energimålen samt till de andra politiska målen.

När det gäller övergångsperioden kommer båda perioderna (tio år eller sju år) att ha samma effekt fram till 2035 i varje alternativ. Om man beaktar den sociala dimensionen ger dock alternativen med en övergångsperiod på tio år (alternativen 2a och 3a) de bästa resultaten jämfört med en kortare övergångsperiod.

När luftföroreningskomponenten tas med är den positiva effekten på utsläppsminskningar förknippad med negativa sociala effekter, genom en betydande ökning av priset på kol och biomassa.

Med tanke på att utsläppshandel bör införas för koldioxidutsläpp från vägtransporter och byggnader, i enlighet med översynen av förslaget om EU:s utsläppshandelssystem inom ramen för 55 %-paketet, anses alternativ 2a vara det bästa alternativet eftersom det undviker överlappningar mellan de två mekanismerna.

En väl avvägd utvidgning av EU:s utsläppshandelssystem till sjöfartssektorn och ett införande av utsläppshandel för vägtransporter och byggnader, i kombination med alternativ 2 för energiskattedirektivet, skulle bidra till att man uppnår EU:s ambitiösa klimatmål på 55 % utsläppsminskning senast 2030 och samtidigt göra det möjligt att uppnå de övriga målen för översynen av energiskattedirektivet.

Konsekvensbedömningen visade också att översynen av energiskattedirektivet inte skulle skapa en orimlig börda för ekonomin. De mål som beskrivs ovan kan uppnås med mycket begränsade ekonomiska kostnader och översynen kan potentiellt ge ekonomiska fördelar, särskilt om medlemsstaterna skulle använda ytterligare intäkter från beskattning av allmän energiförbrukning för att kompensera oavsiktliga sociala effekter.

Konsekvensbedömningen visade att höjda skatter på fossila bränslen kan få större konsekvenser för låginkomsthushåll, särskilt när det gäller uppvärmning. I dessa fall skulle energiskatternas potentiella regressivitet kunna kompenseras genom att dessa intäkter återanvänds för att stödja den gröna omställningen genom att finansiera investeringar i koldioxidsnåla och energieffektiva varor och apparater eller genom engångsöverföringar. Analysen visar till exempel att när de extra skatteintäkterna från energiskatter återförs till hushållen i form av engångsbelopp blir de föreslagna ändringarna progressiva eftersom sådana transfereringar innebär en större ökning av fattigare hushålls disponibla inkomster.

I utgångsscenariot beräknas medlemsstaternas intäkter minska med nästan 32 % mellan 2020 och 2035 på grund av den förväntade utvecklingen av energisystemet och ett minskat beroende av bränslen tack vare energibesparingar och en övergång från fossila bränslen. Det rekommenderade alternativet skulle till stor del mildra denna utveckling genom ökade intäkter.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

När det gäller kostnaderna av att tillämpa direktivet avgörs det specifika genomförandet av energiskattedirektivet av flera andra faktorer. Dessa inbegriper aspekter som specifik nationell politik eller annan EU-politik som tillämpas på samma område, nationella prioriteringar och industriella traditioner, rådande ekonomiska villkor och handelsvillkor eller enskilda sektorers eller företags affärsmodeller.

Enligt (den redan offentliggjorda) utvärderingen av det befintliga energiskattedirektivet[17] var det, på grund av den stora flexibilitet som det befintliga energiskattedirektivet ger medlemsstaterna att tillämpa befrielser, nedsättningar och återbetalningar, komplicerat att

[17] Se Kommissionens rapport: Utvärdering av energiskattedirektivet, SWD(2019) 329 final, 11.9.2019.

beräkna effektiva skattesatser på ett harmoniserat sätt i hela EU. Vid tidpunkten för utvärderingen fanns det i synnerhet inte någon officiell uppgiftsinsamling som kunde fånga upp effektiva skattesatser. Det var därför svårt att avgränsa och kvantifiera vissa effekter av direktivet.

I den föreliggande konsekvensbedömningen identifieras dock vissa ekonomiska kostnader i det berörda avsnittet om policyalternativens effekter.

Vissa regleringskostnader (främst hantering av tillstånd, deklarationer och uppdatering av it-system) kommer att uppstå för återförsäljare av energiprodukter som nyligen införts i energiskattedirektivets tillämpningsområde och för förvaltningar, eftersom dessa produkter kommer att omfattas av vissa bestämmelser i de allmänna punktskattereglerna[18]. Dessa kostnader bör dock vara begränsade för återförsäljare av vätgas och fast biomassa, eftersom dessa produkter kommer att omfattas av samma förenklingar i fråga om övervakning av flyttningar som naturgas respektive kol. Avskaffandet av undantagen från punktskatteplikt för vissa bränslen eller verksamhetssektorer (t.ex. luftfart och sjöfart) ändrar inte de regleringskostnader som följer av de allmänna reglerna, eftersom de undantagna bränslena ändå omfattas av förvarings- och flyttningskontroller.

Uppbörden av bränsleskatt inom luftfartssektorn förväntas inte vara problematisk ur ett administrativt perspektiv. Medlemsstaterna har redan erfarenhet av att uppbära bränsleskatter för andra transportsätt (främst vägtransporter). Det förväntas att en skatt på flygbränsle kommer att uppbäras på ett liknande sätt, genom att bränsleleverantörerna tar ut skatten när de levererar fotogen på flygplatserna och överför dessa medel till de berörda skattemyndigheterna.

När det gäller effektivitet kan kostnaderna för att uppbära de nuvarande motorbränsleskatterna användas som en proxyvariabel för hur mycket det skulle kosta att uppbära en skatt på flygbränsle. I en studie från 2012[19] konstaterades att de offentliga myndigheternas administrativa kostnader motsvarade mellan 0,65 % och 0,85 % av intäkterna från bränsleskatter. Det uppskattas att uppbörden av en skatt på fotogen skulle bli något enklare, eftersom försörjningen av fotogen är koncentrerad till flygplatser, av vilka endast ett fåtal finns i varje medlemsstat. Mot bakgrund av detta anses den lägsta siffran på 0,65 % av intäkterna motsvara de administrativa kostnaderna för att uppbära en bränsleskatt.

En extern studie om beskattning av luftfart har också beställts av kommissionen för bland annat konsekvensbedömningen.

- **Grundläggande rättigheter**

Åtgärden påverkar inte de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

---

[18] Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG.

[19] CE Delft et al. (2012). *An inventory of measures for internalising external costs in transport*. Bryssel: Europeiska kommissionen.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Beskattningen av energiförbrukning övervakas regelbundet minst en gång om året genom insamling av information från medlemsstaterna i samband med mötena i expertgruppen för indirekt beskattning. Dessutom uppdaterar GD Skatter och tullar två gånger om året tillsammans med medlemsstaterna databasen med information om tillämpliga energiskattesatser (databasen Tax in Europe).

I energiskattedirektivet föreskrivs dessutom en regelbunden granskning på grundval av en rapport och vid behov ett förslag från kommissionen om ändring av de olika bestämmelserna i direktivet och minimiskattenivåerna. Granskningen ska beakta den inre marknadens funktion och fördragets bredare syften. När energiskattedirektivet setts över ska denna granskning särskilt inriktas på följande:

(a) Hur medlemsstaterna har genomfört den nya ramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet i sina nationella system.

(b) Hur direktivet har gjort det möjligt för dem att bättre integrera miljö- och energieffektivitetsaspekter.

(c) Vilka de ekonomiska konsekvenserna är, genom att beakta hur medlemsstaterna har använt eventuella ytterligare intäkter.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Några förklarande dokument om införlivande av bestämmelserna i detta förslag anses inte nödvändiga.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kommissionen föreslår att följande gäller med verkan från och med den 1 januari 2023:

1) *Energibeskattning på grundval av energiinnehållet i energiprodukter och elektricitet samt deras miljöprestanda*

För att möjliggöra uppnåendet av de redan nämnda diversifierade målen (energieffektivitet, minskade utsläpp av växthusgaser, intäktsgenerering osv.) och för att i möjligaste mån säkerställa att alla dessa mål kan uppnås på ett konsekvent sätt, bör beskattningen kopplas till energiinnehållet i energiprodukter och elektricitet, i kombination med deras miljöprestanda enligt den övergripande EU-ramen.

En beskattning baserad på energiinnehåll ger en bättre referensram för att jämföra olika energiprodukter och elektricitet och eliminerar den nuvarande potentiellt ofördelaktiga skattebehandlingen av vissa produkter, såsom biodrivmedel.

Begreppet ”miljöprestanda” och motsvarande rangordning av tillämpliga skattesatser tar hänsyn till de olika produkternas särskilda egenskaper och deras behandling enligt det nuvarande energiskattedirektivet och i medlemsstaterna samt den förväntade utvecklingen av EU:s energimix och är förenligt med de övriga förslagen i 55 %-paketet (särskilt förslagen om att se över EU:s utsläppshandelssystem och det andra direktivet om förnybar energi) och med nollföroreningsmålet genom principen att förorenaren betalar, vilket säkerställer samstämmighet och ett bidrag till de gemensamma målen. Därför skulle energibeskattningen

baseras på energiprodukternas och elektricitetens effektiva värmevärde enligt bilaga IV till direktiv 2012/27/EU[20]. För produkter som framställs av biomassa ska referensvärdena vara de som anges i bilaga III till direktiv (EU) 2018/2001[21] (se artikel 1.2 första stycket).

Om de ovannämnda direktiven inte innehåller något effektivt värmevärde för den berörda produkten bör hänvisning ske till relevant tillgänglig information om produktens effektiva värmevärde (se artikel 1.2 andra stycket).

Minimiskattenivåerna fastställs i enlighet med ovannämnda miljöprestanda (hållbara biodrivmedel beskattas t.ex. med lägre skattesatser) och uttrycks i euro/GJ (se artiklarna 7, 8, 9 och 10 samt bilaga I).

2) *Förteckning över energiprodukter och tillämpliga definitioner*

Beskattningsområdet enligt förteckningen över energiprodukter bör innefatta konkurrerande energikällor, vilket bör säkerställa en enhetlig och standardiserad skattebehandling av dem, även när det gäller den mån i vilken de omfattas av bestämmelser om övervakning och flyttning (se artiklarna 2.1 och 21.1).

Ytterligare definitioner som härrör från andra delar av EU-lagstiftningen (nämligen ovannämnda direktiv (EU) 2018/2001) eller specificeras i förslaget kommer att möjliggöra en differentierad skattebehandling (se definitionerna i artikel 2.4 och 2.5).

För en produkt som består av en blandning av en eller flera produkter bör beskattningen av varje beståndsdel fastställas i enlighet med detta, på grundval av de tillämpliga skattesatserna och oberoende av det KN-nummer enligt vilket produkten i sin helhet klassificeras (se artikel 2.6).

Slutligen hänvisas till den version av Kombinerade nomenklaturen (KN) som nu är tillämplig[22]. För att säkerställa att hänvisningen till KN-nummer vid behov uppdateras bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter med avseende på sådan uppdatering (se artiklarna 2.8 och 29).

3) *Bestämmelser om undantag från regelverkets tillämpningsområde*

Energibeskattningen täcker energiprodukter som används som motorbränslen eller bränslen för uppvärmning samt elektricitet. Följaktligen bör endast annan användning än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning och dubbel användning av energiprodukter samt outputbeskattning av värme undantas från energiskattedirektivets tillämpningsområde. Elektricitet som används på liknande sätt bör behandlas likvärdigt (se artikel 3).

4) *Rangordning av skattesatser och indexering av miniminivåerna*

---

20 Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

21 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning) (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

22 Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1577 av den 21 september 2020 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 361, 30.10.2020, s. 1).

För att säkerställa att den konsekventa behandlingen av energikällor även gäller de skattenivåer som fastställs nationellt – över de miniminivåer som anges i förslaget – bör medlemsstaterna efterlikna förhållandet mellan de minimiskattenivåer som anges i förslaget för de olika energikällorna och användningsområdena. Härmed bör elektricitet alltid utgöra en av de lägst beskattade energikällorna för att främja dess användning, särskilt inom transportsektorn, och rangordnas tillsammans med andra motorbränslen och bränslen för uppvärmning (se artikel 5.1).

Rangordningen av energiprodukter och elektricitet bör betraktas som en allmän princip som är lika tillämplig, i tillämpliga delar, närhelst direktivet medger differentiering (se artiklarna 13, 14, 15, 16, 17 och 18).

Dessutom bör minimiskattenivåernas realvärde bibehållas. Minimisatserna bör justeras årligen med hänsyn till utvecklingen av deras realvärde, så att den nuvarande nivån på harmoniseringen av skattesatser bibehålls. För att minska den volatilitet som beror på energi- och livsmedelspriser bör denna justering göras på grundval av utvecklingen av det EU-omfattande harmoniserade konsumentprisindex, exklusive energi och obearbetade livsmedel, som offentliggörs av Eurostat. Kommissionen ska offentliggöra de resulterande minimiskattenivåerna i Europeiska unionens officiella tidning (se artikel 5.2).

5) *Olika minimiskattenivåer för motorbränslen, bränslen för uppvärmning och elektricitet*

Olika minimiskattenivåer bör fastställas för motorbränslen för transport, motorbränslen som används för särskilda ändamål (t.ex. inom primärsektorn), bränslen för uppvärmning och elektricitet. I de fall en övergångsperiod är tillämplig bör höjningen av minimiskattenivåerna – utom för koldioxidsnåla bränslen – fastställas till en tiondel per år fram till slutet av övergångsperioden, och med beaktande av behovet av att indexera dessa minimiskattenivåer (se artiklarna 7, 8, 9 och 10 samt bilaga I).

I enlighet med förslagets mål bör ingen åtskillnad göras mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av dieselbrännolja som motorbränsle samt yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av bränslen för uppvärmning och elektricitet.

För att om möjligt förenkla minimiskattenivåernas struktur är minimiskattenivåerna för vissa användningar som motorbränslen (se tabell B i bilaga I) anpassade till minimiskattenivåerna för bränslen för uppvärmning (se tabell C i bilaga I).

6) *Insatsvaror som används för elproduktion*

Av miljöpolitiska skäl får medlemsstaterna beskatta energiprodukter och elektricitet som används för att producera elektricitet på annat sätt än enligt energiskattedirektivet, utan att de minimiskattenivåer som anges i förslaget behöver iakttas. Medlemsstater som önskar införa sådan beskattning bör åtminstone efterlikna den fastställda rangordningen mellan de miniminivåer som anges i förslaget, så att korrekta miljösignaler ges (se artikel 13).

7) *Energiprodukter och elektricitet som används av luftfartyg och fartyg*

Utan att det påverkar tillämpningen av internationella luftfartsrelaterade avtal bör energiprodukter och elektricitet som levereras för luftfart inom EU[23] (utom leveranser för rent fraktflyg) och för sjöfart inom EU, inklusive fiske[24], beskattas (se artiklarna 14 och 15).

En annan skattenivå skulle gälla för användning av energiprodukter och elektricitet för icke-yrkesmässig luftfart och icke-nöjesflyg inom EU. Energiprodukter och elektricitet som används för yrkesmässig luftfart och nöjesflyg[25] inom EU bör omfattas av de standardskattenivåer som gäller för motorbränslen och elektricitet i medlemsstaterna.

För att säkerställa ett smidigt genomförande av bestämmelserna om icke-yrkesmässig luftfart och icke-nöjesflyg inom EU skulle minimiskattenivåerna för användning av motorbränsle uppnås under en övergångsperiod på tio år, medan hållbara alternativa bränslen (inklusive hållbara biodrivmedel och hållbar biogas, koldioxidsnåla bränslen, avancerade hållbara biodrivmedel och avancerad hållbar biogas samt förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung) och hållbar elektricitet skulle ha en minimiskattesats på noll under tio år.

Energiprodukter och elektricitet som används för ren flygfrakt inom EU bör undantas, med en möjlighet för medlemsstaterna att beskatta dessa bränslen antingen vid inrikes ren flygfrakt eller i enlighet med bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts med andra medlemsstater.

För luftfart utanför EU får medlemsstaterna, utan att det påverkar deras internationella skyldigheter, bevilja befrielser eller tillämpa samma skattenivåer som för luftfart inom EU, beroende på typen av flygning.

När det gäller sjöfart skulle, med tanke på risken för ekonomitankning av bränsle utanför EU, en annan skattenivå tillämpas på användning av energiprodukter och elektricitet för reguljär trafik (från en EU-hamn till en annan EU-hamn) till sjöss och på inre vattenvägar, fiske och godstransport inom EU. Energiprodukter och elektricitet som används för övrig sjöfart inom EU (t.ex. med privata nöjesfartyg) bör omfattas av de standardskattenivåer som gäller för motorbränslen och elektricitet i medlemsstaterna.

För reguljär trafik till sjöss och på inre vattenvägar, fiske och godstransport inom EU bör minimiskattenivåerna vara de som gäller för användning av motorbränsle för särskilda ändamål (och därmed lägre än de som gäller för allmän användning av motorbränsle). För att stimulera användningen av hållbara alternativa bränslen (inklusive hållbara biodrivmedel och hållbar biogas, koldioxidsnåla bränslen, avancerade hållbara biodrivmedel och avancerad hållbar biogas samt förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung) och hållbar elektricitet skulle minimiskattesatsen för dessa vara noll under tio år.

För sjöfart utanför EU får medlemsstaterna bevilja befrielser eller tillämpa samma skattenivåer som anges ovan, beroende på typen av verksamhet.

Slutligen finns det i vissa hamnar ett renare alternativ till elproduktion ombord på fartyg i form av användning av landström (dvs. anslutning till det landbaserade elnätet). För att

---

23 Med *luftfart inom EU* avses flygningar mellan två flygplatser i EU, inklusive inrikesflyg.

24 Med *sjöfart inom EU* avses trafik mellan två hamnar i EU, inklusive inhemsk trafik.

25 Med *yrkesmässig luftfart* avses företags drift eller användning av luftfartyg för passagerar- eller godstransport i sin affärsverksamhet, där flygtjänsterna i regel inte är tillgängliga för allmänheten och där piloterna minst har ett gällande trafikflygarcertifikat CPL med IFR-bevis.
Med *nöjesflyg* avses användning av ett luftfartyg för personligt bruk eller fritidsändamål som inte är förknippat med affärsverksamhet eller yrkesmässig användning.

stimulera utvecklingen och användningen av landström kan befrielse beviljas för landström till fartyg som ligger i hamn.

Samma behandling bör gälla för elförsörjning till stillastående luftfartyg.

8) *Möjlighet till skattebefrielse för vissa produkter eller för elektricitet från vissa källor*

Möjligheten att tillämpa skattebefrielse eller skattenedsättningar skulle av särskilda skäl, särskilt energieffektivitetsmål och miljöskyddsmål, vara motiverad i vissa fall, till exempel när det gäller elektricitet från förnybara energikällor, elektricitet från kraftvärmeverk, förutsatt att kraftvärmeverken är miljövänliga enligt EU-definitionen, och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, avancerade hållbara biodrivmedel, avancerade hållbara flytande biobränslen, avancerad hållbar biogas och avancerade hållbara produkter som klassificeras enligt KN-nummer 4401 och 4402 (se artikel 16).

9) Möjlighet till skattenedsättningar för vissa användningsområden

Riktade nedsättningar, som inte underskrider de miniminivåer som anges i förslaget, kan visa sig nödvändiga av olika skäl, exempelvis för att genomföra energieffektivitetsmål eller ta sociala hänsyn (se artikel 17).

Bland annat skulle en möjlig nedsättning som inte underskrider miniminivåerna vara tillämplig på energiprodukter som används som bränsle för uppvärmning och elektricitet, för användning i hushåll. I det fallet bör minimiskattenivåerna börja från noll och under en övergångsperiod på tio år höjas varje år med en tiondel av de slutgiltiga minimiskattesatserna (se artikel 17 c).

Energiprodukter och elektricitet som används av hushåll som betraktas som ekonomiskt utsatta enligt en harmoniserad EU-definition skulle kunna befrias under en period på högst tio år efter direktivets ikraftträdande (se artikel 17 c).

När det gäller vissa sektorer (jordbruk, trädgårdsodling, vattenbruk och skogsbruk) skulle skattenedsättningar som inte underskrider miniminivåerna för energiprodukter som används för uppvärmning och för elektricitet vara tillämpliga (se artikel 17 d).

10) Energiintensiva företag och andra företagsenheter

Riktade skattenedsättningar som inte underskrider miniminivåerna kan visa sig nödvändiga för att stimulera uppnåendet av miljöskyddsmål och förbättringar av energieffektiviteten i EU:s produktionssektor (se artikel 18).

Dessa nedsättningar skulle vara kopplade antingen till en strikt definition eller till verifierbara insatser som leder till de nämnda målen.

11) Förteckning över energiprodukter som omfattas av bestämmelser om övervakning och flyttning

För att förbättra rättssäkerheten och hantera risken för bedrägerier bör utvalda energiprodukter (t.ex. smörjoljor) omfattas av bestämmelser om övervakning och flyttning (se artikel 21).

12) Skattskyldighet för vissa energiprodukter

Med hänsyn till analogier i fråga om fysiska egenskaper bör den tidpunkt när skattskyldighet inträder för vätgas anpassas till den för naturgas, för vilken skattskyldighet inträder vid tidpunkten för leverans från distributören eller återförsäljaren (se artikel 22.4 första stycket).

När det gäller elektricitet skulle den senaste och framtida utvecklingen av lagringstekniken innebära att ellagringsanläggningar och eltransformatorer kan betraktas som återförsäljare när de levererar elektricitet, för att undvika risken för dubbelbeskattning (se artikel 22.4 andra stycket).

På grund av likheterna i fråga om fysiska egenskaper och de olika situationerna i medlemsstaterna bör vidare produkter som klassificeras enligt KN-nummer 2703 (torv), 4401 (brännved, trä i form av flis eller spån, sågspån och annat träavfall) och 4402 (träkol) beskattas och skattskyldighet inträda vid tidpunkten för leverans, precis som för kol, koks och brunkol, och enligt de förfaranden som fastställs av varje medlemsstat (se artikel 22.4 femte stycket).

13) Definition av standardtankar

För att säkerställa fri rörlighet samtidigt som säkerhetskraven för fordon i yrkestrafik och specialbehållare iakttas bör definitionen av standardtankar på sådana fordon återspegla det faktum att bränsletankar inte uteslutande monteras på fordon i yrkestrafik av deras tillverkare (se artikel 25).

14) *Rapporteringsskyldighet för medlemsstaterna*

För att få exakt information om hur direktivet fungerar bör medlemsstaterna informera kommissionen om de skattenivåer som de tillämpar och om de relaterade volymerna av energiprodukter och elektricitet som omfattas av beskattning (se artikel 26).

15) *Rapport från kommissionen till rådet*

Vart femte år och första gången fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft bör kommissionen förelägga rådet en rapport om tillämpningen av direktivet och, vid behov, ett förslag till ändring av det.

I kommissionens rapport bör man bland annat undersöka minimiskattenivåerna, effekterna av innovation och den tekniska utvecklingen, särskilt när det gäller energieffektivitet, elanvändning inom transportsektorn och motiveringen till de befrielser, nedsättningar och differentieringar som anges i förslaget. Rapporten ska beakta den inre marknadens funktion, miljörelaterade och sociala faktorer, minimiskattenivåernas realvärde och de bredare berörda målen i fördragen (se artikel 31).

16) *Bilaga I och tabeller med minimiskattesatser*

Bilaga I innehåller tabellerna med de minimiskattenivåer – uttryckta i euro/GJ – som är allmänt tillämpliga på motorbränslen enligt artiklarna 7 och 8.2, bränslen för uppvärmning och elektricitet (se tabellerna A, B, C och D).

Dessa miniminivåer är också tillämpliga när de nämns i andra relevanta bestämmelser i direktivet.

↓ 2003/96/EG (anpassad)

2021/0213 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om en omstrukturering av ~~gemenskapsramen~~ ⌦ unionsramen ⌫ för beskattning av energiprodukter och elektricitet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av ~~Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ⌦ fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ⌫, särskilt artikel ~~93~~ ⌦ 113 och artikel 192.2 första stycket a ⌫ ~~i detta~~,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

⇩ ny

(1) Rådets direktiv 2003/96/EG[26] har ändrats väsentligt flera gånger[27]. Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Direktiv 2003/96/EG antogs för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl när det gäller beskattning av energiprodukter och elektricitet. I direktiv 2003/96/EG införlivades även miljöskyddskrav, särskilt mot bakgrund av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.

↓ 2003/96/EG skäl 1 (anpassad)

~~Tillämpningsområdet för direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor[28] och direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor[29] är begränsat till mineraloljor.~~

[26] Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

[27] Se bilaga II, del A.

↓ 2003/96/EG skäl 2 (anpassad)

~~Avsaknaden av gemenskapsbestämmelser om minimiskattesatser för elektricitet och andra energiprodukter än mineraloljor kan inverka negativt på den inre marknadens funktion.~~

⇩ ny

(3) Det är nödvändigt att säkerställa att tydliga skatteregler för energiprodukter och elektricitet fortsätter att bidra till en väl fungerande inre marknad och samtidigt tar itu med klimat- och miljörelaterade utmaningar inom ramen för kommissionens meddelande om den europeiska gröna given[30]. Energiskatter kan bidra till ambitionen att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer, samt till nollföroreningsmålet genom tillämpning av principen att förorenaren betalar, om man säkerställer att beskattningen av motorbränslen, bränslen för uppvärmning och elektricitet bättre återspeglar deras inverkan på miljön och hälsan. Att energibeskattningen bidrar till dessa mål har bekräftats i rådets slutsatser om EU:s ram för energibeskattning[31].

↓ 2003/96/EG skäl 3 (anpassad)

~~För att den inre marknaden skall fungera väl och för att målen i andra delar av gemenskapens politik skall uppnås krävs det att minimiskattenivåer fastställs på gemenskapsnivå för de flesta energiprodukter, inklusive elektricitet, naturgas och kol.~~

⇩ ny

(4) Miljöskatter kan vara ett kostnadseffektivt sätt för medlemsstaterna att uppnå riktade minskningar av växthusgaser. För att den inre marknaden ska fungera väl krävs gemensamma regler för sådana skatter.

(5) Medlemsstaterna bör dock kunna tillämpa energiskatter på motorbränslen, bränslen för uppvärmning och elektricitet för en rad olika ändamål som inte nödvändigtvis eller specifikt eller uteslutande rör minskningen av växthusgaser.

↓ 2003/96/EG skäl 4

(6) Stora skillnader mellan medlemsstaternas energiskattenivåer skulle kunna visa sig motverka en väl fungerande inre marknad.

↓ 2003/96/EG skäl 5 (anpassad)

(7) Fastställandet av lämpliga minimiskattenivåer för ~~gemenskapen~~ ⌦ unionen ⌫ kan göra det möjligt att minska nuvarande skillnader i de nationella skattenivåerna.

---

28 ~~EGT L 316, 31.10.1992, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 46).~~

29 ~~EGT L 316, 31.10.1992, s. 19. Direktivet ändrat genom direktiv 94/74/EG.~~

30 COM(2019) 640 final, 11 december 2019.

31 14861/19, 5 december 2019.

↓ 2003/96/EG skäl 6 (anpassad)

~~Enligt artikel 6 i fördraget skall miljöskyddskraven integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens övriga politik.~~

↓ 2003/96/EG skäl 7 (anpassad)

(8) I egenskap av part i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar har ~~gemenskapen~~ ⌦ unionen ⌫ ratificerat ~~Kyotoprotokollet~~ ⌦ Parisavtalet ⌫. Beskattningen av energiprodukter och, när detta är tillämpligt, elektricitet, är ett av de instrument som är tillgängliga för att målen för ~~Kyotoprotokollet~~ ⌦ Parisavtalet ⌫ ska kunna uppnås.

⇩ ny

(9) Regler bör fastställas för att basera energiskatter på energiinnehållet i energiprodukter och elektricitet samt deras miljöprestanda. För detta ändamål bör hänvisningar göras till definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU[32], Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001[33] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852[34]. Dessutom bör förteckningen över energiprodukter uppdateras så att den även inbegriper vissa energiprodukter, för att säkerställa en enhetlig och standardiserad behandling av dessa bränslen.

↓ 2003/96/EG skäl 8 (anpassad)

~~Rådet behöver med jämna mellanrum granska skattebefrielserna, skattenedsättningarna och minimiskattenivåerna i samband med beskattningen samtidigt som hänsyn tas till en väl fungerande inre marknad, minimiskattenivåernas realvärde, den internationella konkurrenskraften för gemenskapens företag och de bredare målsättningarna i fördraget.~~

⇩ ny

(10) Med tanke på skatteneutralitet bör samma minimiskattenivåer gälla för varje komponent i energibeskattningen, för alla energiprodukter som används för ett visst ändamål. När lika minimiskattenivåer sålunda fastställs bör medlemsstaterna, även med tanke på skatteneutralitet, säkerställa lika höga nationella skattenivåer för alla berörda produkter.

[32] Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

[33] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning) (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

[34] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

↓ 2003/96/EG skäl 9 (anpassad)

~~Medlemsstaterna bör ges den flexibilitet som är nödvändig för att en politik anpassad till deras nationella förhållanden skall kunna utformas och genomföras.~~

⇩ ny

(11) Medlemsstaterna bör också vid varje tidpunkt efterlikna den rangordning av minimiskattenivåer som fastställs i bilagan för olika produkter och för varje enskild användning, för att säkerställa en miljömässigt skräddarsydd skattestruktur. Minimiskattenivåerna på energi bör automatiskt justeras varje år med hänsyn till utvecklingen av deras realvärde, så att den nuvarande nivån på harmoniseringen av skattesatser bibehålls och den volatilitet som beror på energi- och livsmedelspriser därigenom minskar. Denna justering bör göras på grundval av utvecklingen av det unionsomfattande harmoniserade konsumentprisindex, exklusive energi och obearbetade livsmedel, som offentliggörs av Eurostat.

(12) För att säkerställa ett smidigt genomförande av vissa bestämmelser om vissa produkter eller användningar behövs en övergångsperiod för tillämpningen.

↓ 2003/96/EG skäl 10 (anpassad)
⇨ ny

(13) ⇨ Som en allmän princip bör medlemsstaterna tillämpa skattenivåer för energiprodukter och elektricitet som inte är lägre än de minimiskattenivåer som fastställs i direktivet. ⇦ ~~Medlemsstaterna önskar införa eller bibehålla olika typer av skatter på energiprodukter och elektricitet.~~ ~~Med hänsyn till detta~~ Medlemsstaterna bör tillåtas att iaktta ~~gemenskapens~~ ⌦ unionens ⌫ minimiskattenivåer genom att inbegripa de sammanlagda skatter som tas ut i fråga om samtliga indirekta skatter enligt eget val (med undantag av mervärdesskatt).

↓ 2003/96/EG skäl 11 (anpassad)

(14) Det är medlemsstaternas angelägenhet att besluta om skattesystem som inrättas i samband med genomförandet av denna ~~gemenskapsram~~ ⌦ unionsram ⌫ för beskattning av energiprodukter och elektricitet. Medlemsstaterna kan i detta avseende besluta att inte öka den samlade skattebördan om de anser att genomförandet av en sådan princip om skatteneutralitet skulle kunna bidra till omstrukturering och modernisering av deras skattesystem genom att uppmuntra beteenden som främjar ett bättre miljöskydd och ökad användning av arbetskraft.

↓ 2003/96/EG skäl 12 (anpassad)

(15) Priserna på energiprodukter är avgörande faktorer i ~~gemenskapens~~ energi-, transport- och miljöpolitiken ⌦ i unionen ⌫ .

↓ 2003/96/EG skäl 13

~~Beskattningen bestämmer delvis priset på energiprodukter och elektricitet.~~

↓ 2003/96/EG skäl 14

~~Minimiskattenivåerna bör avspegla konkurrensläget för olika energiprodukter och elektricitet. Därför bör i detta sammanhang minimiskattesatserna så långt möjligt beräknas på grundval av produkternas energiinnehåll. Denna metod bör dock inte tillämpas på motorbränslen.~~

↓ 2003/96/EG skäl 15

~~Möjligheten att tillämpa differentierade nationella skattesatser för en och samma produkt bör tillåtas under vissa omständigheter eller på fasta villkor, under förutsättning att gemenskapens minimiskattenivåer och reglerna för den inre marknaden och konkurrensreglerna följs.~~

↓ 2003/96/EG skäl 16 (anpassad)

(16) Eftersom handeln med värme är mycket begränsad inom ~~gemenskapen~~ ⌦ unionen ⌫ , bör outputbeskattning av värme inte heller i fortsättningen omfattas av denna ~~gemenskapsram~~ ⌦ unionsram ⌫ .

↓ 2003/96/EG skäl 17 (anpassad)

(17) Det är nödvändigt att fastställa olika minimiskattenivåer inom ~~gemenskapen~~ ⌦ unionen ⌫ efter användningsområdena för energiprodukter och elektricitet.

↓ 2003/96/EG skäl 18
⇨ ny

(18) Energiprodukter som används som motorbränsle för vissa ~~industriella och kommersiella~~ ändamål och sådana som används som bränsle för uppvärmning beskattas normalt lägre än energiprodukter som används som drivmedel. ⇨ Elektricitet bör alltid vara en av de lägst beskattade energikällorna för att främja dess användning, särskilt inom transportsektorn. I detta syfte bör medlemsstaterna sträva efter att tillämpa samma skattenivå för elektricitet för laddning av elfordon som för uppvärmningsändamål under den tid som krävs efter det att detta direktiv har trätt i kraft.⇦

↓ 2003/96/EG skäl 19

~~Beskattningen av det dieselbränsle som används av transportföretag, i synnerhet företag med verksamhet inom gemenskapen, kräver möjlighet till särbehandling, inklusive åtgärder för att möjliggöra införandet av ett system med vägavgifter för att begränsa den snedvridning av konkurrensen som operatörerna skulle kunna ställas inför.~~

⇩ ny

(19) Behovet av att uppnå direktivets mål förutsätter att man inte gör åtskillnad mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av diesel samt yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av bränsle för uppvärmning och elektricitet.

↓ 2003/96/EG skäl 20

~~Medlemsstaterna kan behöva differentiera mellan diesel för yrkesmässig användning och diesel för icke-yrkesmässig användning. De kan använda denna möjlighet för att minska gapet mellan beskattningen av dieselbrännolja som används som drivmedel för icke-yrkesmässig användning och beskattningen av bensin.~~

↓ 2003/96/EG skäl 21

~~Yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av energiprodukter och elektricitet får behandlas olika i skattehänseende.~~

↓ 2003/96/EG skäl 22 (anpassad)

(20) Energiprodukter bör i huvudsak omfattas av en ~~gemenskapsram~~ ⊠ unionsram ⊠ när de används som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Det är därför i överensstämmelse med skattesystemets natur och logik att inte låta reglerna omfatta dubbel användning av energiprodukter och användning av sådana till annat än bränsle ~~samt mineralogiska processer~~. Elektricitet som används på liknande sätt bör behandlas likvärdigt.

↓ 2003/96/EG skäl 23

~~De befintliga internationella förpliktelserna och bibehållandet av gemenskapsföretagens konkurrenskraft gör att skattebefrielser av energiprodukter som levereras för annan luft- och sjöfart än för privata nöjesändamål bör bibehållas, samtidigt som det bör vara möjligt för medlemsstaterna att begränsa skattebefrielserna.~~

⇩ ny

(21) Unionen och medlemsstaterna har ingått multilaterala avtal om luftfart och lufttransporter, eller bilaterala avtal med tredjeländer. Dessa avtal innehåller bestämmelser om beskattning av flygbränsle. Flygbränsle har traditionellt omfattats av en förmånlig beskattning. Behovet av att uppnå direktivets mål förutsätter, utan att det påverkar tillämpningen av dessa internationella avtal, att energiprodukter och elektricitet som levereras för luftfart inom EU, med undantag för ren flygfrakt, bör beskattas. Befrielsen för bränsle som används för ren flygfrakt behövs fortfarande i avsaknad av effektivare alternativ.

(22) För att säkerställa ett smidigt genomförande av detta direktiv skulle minimiskattenivåerna för motorbränslen för icke-yrkesmässig luftfart och icke-nöjesflyg inom EU uppnås under en övergångsperiod på tio år, medan hållbara alternativa bränslen och elektricitet skulle omfattas av en minimiskattesats på noll under tio år. Energiprodukter och elektricitet som används för yrkesmässig luftfart och nöjesflyg inom EU bör omfattas av de standardskattenivåer som gäller för motorbränslen och elektricitet i medlemsstaterna.

(23) Bränslen som används för sjöfart, inklusive fiske, bör också beskattas, och de medlemsstater som är parter i internationella avtal som föreskriver befrielser för sådana bränslen måste senast den dag då detta direktiv börjar tillämpas se till att de

undanröjer oförenligheter. Det är nödvändigt att medge att en annan skattenivå tillämpas på användningen av energiprodukter och elektricitet för reguljär trafik till sjöss och på inre vattenvägar, fiske och godstransport inom EU och när sådana aktörers fartyg ligger i hamn. Med tanke på särdragen hos dessa användningsområden bör minimiskattenivåerna vara lägre än de som gäller för allmän användning av motorbränsle. För att stimulera användningen av hållbara alternativa bränslen och elektricitet bör sådana bränslen och sådan elektricitet befrias från beskattning under tio år. Energiprodukter och elektricitet som används för övrig sjöfart inom EU bör omfattas av de standardskattenivåer som gäller för motorbränslen och elektricitet i medlemsstaterna.

(24) För luftfart utanför EU får medlemsstaterna, utan att det påverkar internationella skyldigheter, och för sjöfart utanför EU, däribland fiske, bevilja befrielser eller tillämpa samma skattenivåer som inom EU, beroende på typen av verksamhet.

↓ 2003/96/EG skäl 24
⇨ ny

(25) Medlemsstaterna bör få tillstånd att tillämpa vissa andra skattebefrielser eller skattenedsättningar där detta inte motverkar ⇨ uppnåendet av miljömål, ⇦ en väl fungerande inre marknad och inte ger upphov till snedvridning av konkurrensen.

↓ 2003/96/EG skäl 25
⇨ ny

(26) I synnerhet bör ⇨ högeffektiv ⇦ kraftvärmeproduktion och, för att främja användningen av alternativa energikällor, förnybar energi kunna komma i fråga för förmånligare behandling.

↓ 2003/96/EG skäl 26

~~Det är önskvärt att upprätta en gemenskapsram för att göra det möjligt för medlemsstaterna att införa befrielse från eller nedsättning av punktskatter för att främja biobränslen och därmed bidra till att den inre marknaden fungerar bättre och ge medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna en tillräcklig hög rättssäkerhet. Snedvridningen av konkurrensen bör begränsas och incitamentet för producenter och distributörer av biobränslen att sänka baskostnaderna bör bibehållas, *bland annat* genom att medlemsstaterna gör anpassningar för att ta hänsyn till förändringar i priserna på råvaror.~~

↓ 2003/96/EG skäl 27 (anpassad)

~~Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor[35] och i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker[36] om den produkt som är avsedd för användning, utbjuds till försäljning eller~~

---

35 ~~EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/47/EG (EGT L 193, 29.7.2000, s. 73).~~

36 ~~EGT L 316, 31.10.1992, s. 21.~~

~~används som motorbränsle eller som tillsats till motorbränsle utgörs av etanol enligt definitionen i direktiv 92/83/EEG.~~

↓ 2003/96/EG skäl 28

~~Vissa skattebefrielser eller skattenedsättningar kan visa sig nödvändiga i synnerhet på grund av att det saknas en starkare harmonisering på gemenskapsnivå, på grund av risker för försämrad internationell konkurrenskraft eller på grund av sociala eller miljömässiga hänsyn.~~

⇩ ny

(27) Riktade sänkningar av skattenivåer kan visa sig nödvändiga för att stimulera uppnåendet av miljöskyddsmål och förbättringar av energieffektiviteten i unionens produktionssektor.

(28) Riktade sänkningar av skattenivåer kan också visa sig nödvändiga för att hantera energiskatters sociala effekter. Skattebefrielser kan tillfälligt visa sig nödvändiga för att skydda ekonomiskt utsatta hushåll.

↓ 2003/96/EG skäl 29

~~Företag som ingår överenskommelser för att väsentligt öka miljöskyddet och energieffektiviteten förtjänar uppmärksamhet. Bland sådana företag är det de energiintensiva som bör komma i fråga för särbehandling.~~

↓ 2003/96/EG skäl 30

~~Övergångsperioder och arrangemang kan behövas för att göra det möjligt för medlemsstaterna att på ett smidigt sätt anpassa sig till de nya skattenivåerna och på så sätt begränsa eventuella negativa sidoeffekter.~~

↓ 2003/96/EG skäl 31
⇨ ny

(29) ⇨ Med tanke på de finansiella, ekonomiska och miljörelaterade effekterna för respektive medlemsstat, som behovet av att elektrifiera transportsektorn, ⇦ ~~Det~~ är det nödvändigt att sörja för ett förfarande som tillåter medlemsstaterna att under en fastställd period införa andra skattebefrielser eller skattenedsättningar. ⇨ För att skydda miljön och människors hälsa, bland annat genom att minska luftföroreningarna, är det nödvändigt att föreskriva ett förfarande som tillåter medlemsstaterna att under en fastställd period införa särskilda höjda skattesatser. Ett sådant tillstånd bör, efter en motiverad begäran från medlemsstaterna och på förslag av kommissionen, antas genom ett genomförandebeslut av rådet i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget. ⇦ Sådana ~~skattebefrielser eller skattenedsättningar~~ ⇨ åtgärder ⇦ bör ses över regelbundet.

⇩ ny

(30) Förteckningen över energiprodukter som omfattas av bestämmelserna om övervakning och flyttning enligt rådets direktiv 2008/118/EG[37] bör omfatta utvalda energiprodukter, för att säkerställa en enhetlig och standardiserad behandling av dessa produkter och för att ta hänsyn till risken för skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk.

(31) För att säkerställa fri rörlighet samtidigt som säkerhetskraven för fordon i yrkestrafik och specialbehållare iakttas bör definitionen av standardtankar på sådana fordon återspegla det faktum att bränsletankar inte uteslutande monteras på fordon i yrkestrafik av deras tillverkare.

🡻 2003/96/EG skäl 32 (anpassad)

(32) Det är lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna till kommissionen anmäler vissa nationella åtgärder. En sådan anmälan befriar inte medlemsstaterna från skyldigheten att anmäla vissa nationella åtgärder enligt artikel ~~88.3~~ ⌦ 108.3 ⌫ i ~~fördraget~~ ⌦ EUF-fördraget ⌫ . Detta direktiv ~~föregriper inte~~ ⌦ bör inte föregripa ⌫ utgången av eventuella förfaranden för statligt stöd som kan inledas enligt artiklarna ~~87~~ ⌦ 107 ⌫ och ~~88~~ ⌦ 108 ⌫ i ~~fördraget~~ ⌦ EUF-fördraget ⌫ .

🡻 2003/96/EG skäl 33

(33) Tillämpningsområdet för ~~direktiv 92/12/EEG~~ direktiv 2008/118/EG bör vid behov utökas till att gälla de ~~varor~~produkter och indirekta skatter som omfattas av detta direktiv.

⇩ ny

(34) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att avgöra om bestämmelserna om övervakning och flyttning enligt direktiv 2008/118/EG ska tillämpas på produkter som ger upphov till skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[38].

🡻 2003/96/EG skäl 34 (anpassad)

~~De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.~~[39]

[37] Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).

[38] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

[39] ~~EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.~~

⇩ ny

(35) Hänvisning bör göras till den version av Kombinerade nomenklaturen som för närvarande är tillämplig. För att säkerställa att hänvisningarna till KN-nummer i detta direktiv vid behov uppdateras och att minimiskattesatserna återspeglar prisutvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på uppdatering av hänvisningen till dessa KN-nummer och när det gäller uppdatering av minimiskattesatserna på grundval av den årliga utvecklingen av konsumentprisindexet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(36) Vart femte år och första gången fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft bör kommissionen rapportera till rådet om tillämpningen av detta direktiv och därvid särskilt behandla minimiskattenivåerna, effekterna av innovation och den tekniska utvecklingen, i synnerhet när det gäller energieffektivitet, elanvändning inom transportsektorn och motiveringen till de befrielser, nedsättningar och differentieringar som fastställs i detta direktiv. Rapporten bör beakta den inre marknadens funktion, miljörelaterade och sociala faktorer, minimiskattenivåernas realvärde och de bredare berörda målen i fördragen.

(37) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.

(38) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga II.

🡻 2003/96/EG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Energiprodukter och elektricitet ska beskattas i medlemsstaterna i överensstämmelse med detta direktiv.

⇩ ny

2. Vid tillämpning av detta direktiv ska skatter beräknas i euro per gigajoule på grundval av energiprodukternas och elektricitetens effektiva värmevärde enligt bilaga IV till direktiv 2012/27/EU, omvandlat till gigajoule. För produkter som framställs av biomassa ska referensvärdena vara de som anges i bilaga III till direktiv (EU) 2018/2001, omvandlade till gigajoule.

Om direktiv 2012/27/EU eller i tillämpliga fall direktiv (EU) 2018/2001 inte anger något effektivt värmevärde för den berörda produkten, ska medlemsstaterna hänvisa till relevant tillgänglig information om dess effektiva värmevärde.

↓ 2003/96/EG
⇨ ny

Artikel 2

1. I detta direktiv ska ~~termen~~begreppet *energiprodukter* tillämpas på

a) produkter enligt KN-nummer 1507–1518, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle,

b) produkter enligt KN-nummer ⇨ 2207, 2208 90 91 och 2208 90 99, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle och är befriade från harmoniserad punktskatt på alkohol och alkoholdrycker i enlighet med artikel 27.1 a eller b i direktiv 92/83/EEG[40] ⇦ ~~2701, 2702 samt 2704–2715~~,

c) produkter enligt KN-nummer ⇨ 2701–2715 ⇦ ~~2901 och 2902~~,

d) produkter enligt KN-nummer ⇨ 2804 10 ⇦ ~~2905 11 00 , som inte är av syntetiskt ursprung~~, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle,

---

⇩ ny

e) produkter enligt KN-nummer 2814, när de är avsedda att användas som motorbränsle,

---

↓ 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

~~e~~f) produkter enligt KN-nummer ~~3403~~ ⇨ 2901 och 2902 ⇦,

~~f~~g) produkter enligt KN-nummer ~~3811~~ ⇨ 2905 11 00 som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle ⇦ ,

~~g~~h) produkter enligt KN-nummer ~~3817~~ ⇨ 2909 19 10 och 2909 19 90, varav de sistnämnda när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle ⇦ ,

~~h~~i) produkter enligt KN-nummer~~–~~ ⇨ 3403, ⇦ ~~3824 99 86 , 3824 99 92 (utom rostskyddsmedel innehållande aminer som aktiv beståndsdel och sammansatta oorganiska lösnings- och spädningsmedel för klara lacker och liknande produkter), 3824 99 93 , 3824 99 96 (utom rostskyddsmedel innehållande aminer som aktiv beståndsdel och sammansatta oorganiska lösnings- och spädningsmedel för klara lacker och liknande produkter), 3826 00 10 och 3826 00 90, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.~~

[40] Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

⇩ ny

j) produkter enligt KN-nummer 3811,

k) produkter enligt KN-nummer 3814, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle,

l) produkter enligt KN-nummer 3817,

m) produkter enligt KN-nummer 3823 19, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle,

n) produkter enligt KN-nummer 3824 99 86, 3824 99 92 (utom rostskyddsmedel innehållande aminer som aktiv beståndsdel och sammansatta oorganiska lösnings- och spädningsmedel för klara lacker och liknande produkter), 3824 99 93, 3824 99 96 (utom rostskyddsmedel innehållande aminer som aktiv beståndsdel och sammansatta oorganiska lösnings- och spädningsmedel för klara lacker och liknande produkter), 3826 00 10 och 3826 00 90, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle,

o) produkter enligt KN-nummer 4401 och 4402, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 5 MW.

🡻 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

2. Detta direktiv ska även tillämpas på

elektricitet enligt KN-nummer 2716.

3. När de är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning ska andra energiprodukter än de för vilka ~~en~~ ⇨ minimi ⇦ skattenivå ⌦ er ⌫ fastställs i detta direktiv beskattas i enlighet med användningen, i nivå med skattesatsen för likvärdigt bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

~~Förutom de skattepliktiga produkter som anges i punkt 1, skall produkter som är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle eller som tillsats eller som medel för att öka volymen i motorbränslen, beskattas i nivå med likvärdigt motorbränsle.~~

~~Förutom de skattepliktiga produkterna enligt punkt 1 skall alla andra kolväten utom torv som är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används för uppvärmningsändamål, beskattas i nivå med likvärdiga energiprodukter.~~

⇩ ny

Andra produkter än energiprodukter ska, när de är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle, beskattas i nivå med skattesatsen för likvärdigt motorbränsle.

Tillsatser till och medel för att öka volymen i andra motorbränslen än vatten ska beskattas i nivå med skattesatsen för likvärdigt motorbränsle.

Kolväten, utom de som förtecknas i punkt 1, som är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används för uppvärmningsändamål, ska beskattas i nivå med skattesatsen för likvärdiga energiprodukter.

↓ 2003/96/EG

~~4. Detta direktiv skall inte tillämpas på~~

~~a) outputbeskattning av värme och beskattning av produkter som omfattas av KN-nummer 4401 och 4402,~~

~~b) följande användningar av energiprodukter och elektricitet:~~

~~– Energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning.~~

~~– Dubbel användning av energiprodukter.~~

~~En energiprodukt har dubbel användning när den används både som bränsle för uppvärmning och för andra ändamål än som motorbränsle och bränsle för uppvärmning. Användning av energiprodukter i kemisk reduktion, elektrolys och i metallurgiska processer skall anses som dubbel användning.~~

~~– Elektricitet som i huvudsak används för kemisk reduktion och i elektrolytiska och metallurgiska processer.~~

~~– Elektricitet när den utgör mer än 50 % av en produkts kostnad. Med en produkts kostnad avses summan av totala inköp av varor och tjänster, plus personalkostnader, plus kapitalförslitning, på företagsnivå, enligt definitionen i artikel 11. Denna kostnad beräknas som ett genomsnitt per enhet. Med kostnaden för elektricitet avses elektricitetens faktiska inköpsvärde eller produktionskostnaden för egenproducerad elektricitet.~~

~~– Mineralogiska processer.~~

~~Med mineralogiska processer avses processer klassificerade enligt NACE-kod DI 26 ”Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter” i rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen[41].~~

~~Artikel 20 skall dock tillämpas på dessa energiprodukter.~~

~~5. Hänvisningar till nummer i den kombinerade nomenklaturen, KN-nummer, i detta direktiv, skall avse nummer i kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan[42].~~

~~Varje år skall beslut om uppdatering av KN-numren fattas för de produkter som nämns i detta direktiv i enlighet med förfarandet i artikel 27. Beslutet får inte leda till ändringar i de minimiskattesatser som tillämpas enligt detta direktiv eller att energiprodukter och elektricitet läggs till eller tas bort.~~

~~41 EGT L 293, 24.10.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 29/2002 (EGT L 6, 10.1.2002, s. 3).~~

~~42 EGT L 279, 23.10.2001, s. 1.~~

⇩ ny

4. Skattepliktiga produkter som avses i punkterna 1 och 3 och som producerats eller framställts av biomassa ska under tillsyn av skattemyndigheterna omfattas av de särskilda skattenivåer som fastställs för dessa produkter i enlighet med detta direktiv, förutsatt att de uppfyller något av följande kriterier:

a) De uppfyller de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som anges i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001, med undantag för de produkter med hög risk för indirekt ändrad markanvändning som anges i artikel 26.2 i det direktivet.

b) De produceras från de bränsleråvaror som förtecknas i bilaga IX till direktiv (EU) 2018/2001.

I detta direktiv ska definitionerna av ”biomassa” enligt artikel 2.24, ”biogas” enligt artikel 2.28, ”flytande biobränslen” enligt artikel 2.32, ”biodrivmedel” enligt artikel 2.33 och ”avancerade biodrivmedel” enligt artikel 2.34 i direktiv (EU) 2018/2001 gälla.

I detta direktiv avses med ”avancerad” biogas, ”avancerade” flytande biobränslen och ”avancerade” produkter som klassificeras enligt KN-nummer 4401 och 4402 sådana produkter som producerats från de bränsleråvaror som förtecknas i del A i bilaga IX till direktiv (EU) 2018/2001. Biodrivmedel, biogas och flytande biobränslen som producerats från de bränsleråvaror som förtecknas i del B i bilaga IX till det direktivet ska anses vara likvärdiga med avancerade produkter.

5. Skattepliktiga produkter som avses i punkterna 1 och 3 och som ingår i definitionen av ”förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung” eller ”koldioxidsnåla bränslen” får under tillsyn av skattemyndigheterna omfattas av de särskilda skattenivåer som fastställs för dessa produkter i enlighet med detta direktiv, förutsatt att

a) det med ”förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung” avses andra bränslen än biodrivmedel, flytande biobränslen eller biogas, varvid deras energiinnehåll härrör från andra förnybara källor än biomassa,

b) det med ”koldioxidsnåla bränslen” avses koldioxidsnål vätgas och syntetiska gasformiga och flytande bränslen vars energiinnehåll härrör från koldioxidsnål vätgas samt fossilbaserade bränslen, som uppfyller de tekniska granskningskriterierna vid fastställandet av under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av klimatförändringar i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852[43] och bilaga I till delegerad förordning (EU) [...]/[...][44]. ”Återvunna kolbaserade bränslen” enligt definitionen i artikel 2.35 i direktiv (EU) 2018/2001 ska ingå i denna kategori.

6. Om en del av en skattepliktig produkt består av en eller flera av de produkter som avses i föregående punkter, ska beskattningen av dessa delar fastställas i enlighet därmed på

[43] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

[44] Kommissionens delegerade förordning (EU) [...]/[...] om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 genom fastställande av tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna och för att avgöra om den ekonomiska verksamheten inte orsakar någon betydande skada för något av de andra miljömålen, C(2021)2800 final (EUT [...], s. [...]).

grundval av detta direktiv, oberoende av det KN-nummer enligt vilket produkten i sin helhet klassificeras.

7. Vid tillämpning av punkt 1 a, b, d, e, g, h, k, m, n och o i denna artikel och vid tillämpning av artikel 21.1 a, b, h, i, l, m och n ska produkter avsedda för leverans anses vara avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle när leverantören är medveten om eller rimligen borde vara medveten om att mottagaren avser att använda produkterna som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Produkter som avses i punkt 1 a i denna artikel och i artikel 21.1 a ska inte anses vara avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle om de levereras till en producent av de varor som avses i punkt 1 n i den här artikeln och i artikel 21.1 n.

8. Hänvisningar i detta direktiv till nummer i Kombinerade nomenklaturen ska förstås som hänvisningar till nummer i Kombinerade nomenklaturen enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87[45], ändrad genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1577[46].

Om den förordning som avses i första stycket ersätts eller om en ändring av Kombinerade nomenklaturen nödvändiggör en ändring av de varukoder som avses i detta direktiv, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att uppdatera KN-numren för de produkter som avses i detta direktiv eller för att uppdatera hänvisningen i första stycket så att den anpassas till den tillämpliga versionen av Kombinerade nomenklaturen.

Sådana delegerade akter får inte leda till att de minimiskattesatser som fastställs i detta direktiv ändras eller till att energiprodukter och elektricitet läggs till eller tas bort.

↓ 2003/96/EG

~~Artikel 3~~

~~Hänvisningar i direktiv 92/12/EEG till mineraloljor och punktskatter, i den mån det gäller mineraloljor, skall anses omfatta alla energiprodukter, elektricitet och nationella indirekta skatter som avses i artiklarna 2 och 4.2 i detta direktiv.~~

⇩ ny

Artikel 3

1. Detta direktiv ska inte tillämpas på

a) outputbeskattning av värme,

b) följande användningar av energiprodukter och elektricitet:

— Energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning.

— Dubbel användning av energiprodukter.

---

[45] Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

[46] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1577 av den 21 september 2020 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 361, 30.10.2020, s. 1).

En energiprodukt anses ha dubbel användning när den används både som bränsle för uppvärmning och för andra ändamål än som motorbränsle och bränsle för uppvärmning. Användning av energiprodukter för kemisk reduktion och i elektrolytiska och metallurgiska processer, när energiprodukterna används direkt i eller för direkt energitillförsel till processen, eller när deras förbrukning är kopplad till processen, ska betraktas som dubbel användning.

— Elektricitet som huvudsakligen används för kemisk reduktion och i elektrolytiska och metallurgiska processer, när elektriciteten används direkt i eller för direkt energitillförsel till processen, eller när dess förbrukning är kopplad till processen.

2. Artikel 21 ska tillämpas på energiprodukter som används i enlighet med punkt 1 b i denna artikel.

↓ 2003/96/EG

Artikel 4

1. De skattenivåer som medlemsstaterna ska tillämpa på de energiprodukter och den elektricitet som anges i artikel 2 får inte underskrida de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv.

2. I detta direktiv avses med *skattenivå* det samlade belopp som påförts i form av alla indirekta skatter (med undantag av mervärdesskatt) som beräknats direkt eller indirekt på grundval av kvantiteten av energiprodukter och elektricitet när de frisläpps för förbrukning.

~~*Artikel 5*~~

~~Under förutsättning att medlemsstaterna iakttar de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv och att dessa är förenliga med gemenskapslagstiftning får de tillämpa differentierade skattesatser under skattemyndigheternas tillsyn i följande fall:~~

~~– När de differentierade skattesatserna är direkt kopplade till produktens kvalitet.~~

~~– När de differentierade skattesatserna är baserade på kvantitativa förbrukningsnivåer av elektricitet och energiprodukter som används för uppvärmningsändamål.~~

~~– För följande användningsområden: lokal kollektivtrafik (inklusive taxibilar), avfallshantering, försvaret och den offentliga förvaltningen, personer med funktionshinder och ambulanstransporter.~~

~~– Mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av energiprodukter och elektricitet enligt artiklarna 9 och 10.~~

⇩ ny

Artikel 5

1. Medlemsstaterna ska se till att, när lika minimiskattenivåer fastställs i bilaga I för en viss användning, lika skattenivåer fastställs för produkter som används för den användningen. Medlemsstaterna ska också vid varje tidpunkt efterlikna den rangordning av minimiskattenivåer som fastställs för varje enskild användning i bilaga I för olika produkter.

Vid tillämpning av första stycket ska varje användning för vilken en minimiskattenivå anges i tabellerna A, B respektive C i bilaga I betraktas som en enda användning, om inte annat anges i detta direktiv.

Vid tillämpning av den rangordning som anges i första stycket ska elektricitet beaktas tillsammans med andra motorbränslen och bränslen för uppvärmning som anges i tabellerna B och C i bilaga I, utom när medlemsstaterna tillämpar en särskild skattenivå för elektricitet som används för laddning av elfordon, i vilket fall elektricitet ska beaktas tillsammans med de motorbränslen som anges i tabell A i bilaga I, om inte annat anges i detta direktiv.

Vid tillämpning av tredje stycket i denna punkt ska med *elfordon* avses ett elfordon enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU[47].

2. De minimiskattenivåer som fastställs i detta direktiv ska justeras varje år från och med den 1 januari 2024 för att ta hänsyn till utvecklingen av det harmoniserade konsumentprisindex, exklusive energi och obearbetade livsmedel, som offentliggörs av Eurostat. Miniminivåerna ska justeras automatiskt genom att basbeloppet i euro höjs eller sänks med indexets procentuella förändring under det föregående kalenderåret.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra de minimiskattenivåer som avses i första stycket.

🡻 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

Artikel 6

Medlemsstaterna har frihet att bevilja skattebefrielse eller skattenedsättning enligt detta direktiv, antingen

a) direkt,

b) genom en differentierad skattesats,

eller

c) genom återbetalning av hela eller delar av skatten.

Artikel 7

~~1.~~ Från och med den 1 januari ~~2004 och från och med den 1 januari 2010~~ ⇨ 2023 ⇦ ska minimiskattenivåerna för motorbränsle ⌦ fastställas i enlighet med tabell A i bilaga I ⌫ ~~enligt tabell A i bilaga I tillämpas~~.

⇩ ny

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.2 ska, när en övergångsperiod är tillämplig enligt tabell A i bilaga I, höjningen av minimiskattenivåerna fastställas till en tiondel per år till och med den 1 januari 2033. För koldioxidsnåla bränslen ska den minimiskattenivå som fastställs för övergångsperiodens första år gälla till och med den 1 januari 2033.

---

[47] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).

↓ 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

~~Senast den 1 januari 2012 skall rådet genom enhälligt beslut efter samråd med Europaparlamentet och på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen besluta om miniminiskattenivåer för dieselbränslen för ytterligare en period från och med den 1 januari 2013.~~

~~2. Medlemsstaterna får differentiera mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av dieselbränslen som drivmedel, under förutsättning att gemenskapens miniminivåer iakttas och att skattesatsen för dieselbränslen för yrkesmässig användning som används som drivmedel inte är lägre än den gällande nationella skattenivån den 1 januari 2003, utan hinder av de eventuella undantag beträffande denna användning som fastställs i detta direktiv.~~

~~3. Med dieselbränslen för yrkesmässig användning som används som drivmedel avses dieselbränslen som används som drivmedel för följande ändamål:~~

~~a) Godstransport som för annans eller egen räkning utförs av motorfordon eller fordonskombinationer som är avsedda uteslutande för godstransport på väg och vars totala tillåtna bruttovikt är minst 7,5 ton.~~

~~b) Passagerartransport, regelbunden eller tillfällig, som utförs av motorfordon av kategori M2 eller kategori M3, i enlighet med rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon[48].~~

~~4. Trots vad som anges i punkt 2 får medlemsstater som inför ett system med vägavgifter för användare av motorfordon eller fordonskombinationer avsedda uteslutande för vägtransport av varor tillämpa en skattenedsättning på dieselbränslen som används av sådana fordon, och denna skattesats får vara lägre än den gällande nationella skattenivån den 1 januari 2003, förutsatt att det totala skattetrycket i stort förblir på samma nivå och under förutsättning att gemenskapens miniminivåer iakttas och att den nationella skattenivå som gäller den 1 januari 2003 för dieselbränslen som används som drivmedel är åtminstone dubbelt så hög som den minimiskattenivå som tillämpas den 1 januari 2004.~~

Artikel 8

1. Från och med den 1 januari ~~2004~~ ⇨ 2023 ⇦ och utan hinder av artikel 7 ska minimiskattenivåerna för sådana produkter som används som motorbränsle för ändamål som anges i punkt 2 ⌦ i denna artikel ⌫ fastställas i enlighet med tabell B i bilaga I.

⇩ ny

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.2 ska, när en övergångsperiod är tillämplig enligt tabell B i bilaga I, höjningen av minimiskattenivåerna fastställas till en tiondel per år till och med den 1 januari 2033. För koldioxidsnåla bränslen ska den minimiskattenivå som fastställs för övergångsperiodens första år gälla till och med den 1 januari 2033.

~~48 EGT L 42, 23.2.1970, s. 1.~~

🡻 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

2. ~~Denna artikel~~ ⌦ Punkt 1 ⌫ ska gälla för följande ~~industriella och kommersiella~~ ändamål:

a) Jordbruk, trädgårdsodling ~~och fiskodling~~ ⌦ eller vattenbruk ⌫ samt skogsbruk.

b) Stationära motorer.

c) Anläggningar och maskinell utrustning som används vid byggnadsverksamhet, väg- och vattenbyggnad samt offentliga arbeten.

d) Fordon som är avsedda för annan användning än på allmän väg eller inte har tillstånd att i huvudsak framföras på allmän väg.

Artikel 9

~~1.~~ Från och med den 1 januari ~~2004~~ ⇨ 2023 ⇦ ska minimiskattenivåerna för bränslen för uppvärmning fastställas i enlighet med tabell C i bilaga I.

⇩ ny

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.2 ska, när en övergångsperiod är tillämplig enligt tabell C i bilaga I, höjningen av minimiskattenivåerna fastställas till en tiondel per år till och med den 1 januari 2033. För koldioxidsnåla bränslen ska den minimiskattenivå som fastställs för övergångsperiodens första år gälla till och med den 1 januari 2033.

🡻 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

~~2. Medlemsstater som den 1 januari 2003 har tillstånd att tillämpa en övervakningsavgift på eldningsolja får fortsätta att tillämpa en nedsatt skattesats för denna produkt om 10 euro per 1000 liter. Tillståndet skall återkallas den 1 januari 2007 om rådet, på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen, enhälligt beslutar detta, sedan de noterat att nivån på den nedsatta skattesatsen är alltför låg för att problem med handelsstörningar mellan medlemsstaterna skall kunna undvikas.~~

Artikel 10

~~1.~~ Från och med den 1 januari ~~2004~~ ⇨ 2023 ⇦ ska minimiskattenivåerna för elektricitet fastställas i enlighet med ⌦ tabell D ⌫ ~~tabell C~~ i bilaga I.

~~2. Medlemsstaterna kommer att ha möjlighet att fastställa vilken skattebas som skall tillämpas över de minimiskattenivåer som anges i punkt 1, under förutsättning att de iakttar bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG.~~

~~*Artikel 11*~~

~~1. I detta direktiv avses med yrkesmässig användning den förbrukning varje företagsenhet har, fastställd i enlighet med punkt 2, som självständigt och oberoende av plats~~

~~tillhandahåller varor och tjänster oavsett vilket syfte eller resultat den ekonomiska verksamheten skall ha.~~

~~Ekonomisk verksamhet omfattar all verksamhet som bedrivs av producenter, återförsäljare och personer som tillhandahåller tjänster, däribland gruvdrift, jordbruksverksamhet och verksamhet inom fria yrken.~~

~~Statliga, regionala och lokala myndigheter och andra offentligrättsliga organ skall inte betraktas som yrkesmässig verksamhet när det gäller verksamhet eller transaktioner som de utför i egenskap av offentliga myndigheter. När de utför sådan verksamhet och sådana transaktioner skall de dock anses bedriva yrkesmässig verksamhet när det gäller denna verksamhet och dessa transaktioner om behandling som icke-yrkesmässig verksamhet skulle leda till en väsentlig snedvridning av konkurrensen.~~

~~2. Enligt detta direktiv kan företagsenheten inte vara mindre än en del av ett företag eller en juridisk person som till sin organisation utgör ett oberoende företag, det vill säga en enhet som kan driva verksamhet med egna medel.~~

~~3. Vid blandad förbrukning skall varje förbrukningsform beskattas proportionerligt, men om antingen den yrkesmässiga eller den icke-yrkesmässiga förbrukningen är obetydlig får den betraktas som obefintlig.~~

~~4. Medlemsstaterna får begränsa omfattningen av den lägre skattenivån vid yrkesmässig användning.~~

Artikel ~~12~~11

1. Medlemsstaterna får uttrycka sina nationella skattenivåer i andra enheter än de som anges i artiklarna 7–10 under förutsättning att motsvarande skattenivåer, efter omvandling till dessa enheter, inte är lägre än de miniminivåer som anges i detta direktiv.

2. ~~För energiprodukter som anges i artiklarna 7, 8 och 9, där skattenivåerna beräknas på grundval av volym,~~ ⇨ När volymenheter används ⇦ ska volymen mätas vid en temperatur på 15 °C.

Artikel ~~13~~12

1. För medlemsstater som inte har antagit euron ska växelkursen för euron i nationella valutor vid beräkning av skattenivåerna fastställas en gång per år. De kurser som ska användas ska vara de som gäller den första arbetsdagen i oktober och offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och ska gälla från och med den 1 januari följande kalenderår.

2. Medlemsstaterna får bibehålla de skattebelopp som gäller vid tiden för den årliga justering som föreskrivs i punkt 1, om den omräknade skattenivån i euro skulle innebära en skattehöjning uttryckt i nationell valuta med mindre än 5 % eller 5 euro, beroende på vilket som är lägst.

⇩ ny

Artikel 13

1. Medlemsstaterna ska under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa skattebefrielse för energiprodukter och elektricitet som används för att producera elektricitet och elektricitet som används för att upprätthålla möjligheten till elproduktion.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna av miljöpolitiska skäl beskatta de produkter som avses i punkt 1 utan att iaktta bestämmelserna om minimiskattenivåer i detta direktiv. I sådana fall ska beskattningen av dessa produkter efterlikna rangordningen mellan de minimiskattenivåer som fastställs i bilaga I och ska inte beaktas vid iakttagandet av minimiskattenivån för elektricitet enligt artikel 10.

↓ 2003/96/EG

~~*Artikel 14*~~

~~1. Medlemsstaterna skall, utöver vad som följer av de allmänna bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG om skattebefrielser för användning av skattepliktiga produkter och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser, bevilja skattebefrielse för följande användningsområden, på villkor som medlemsstaterna skall fastställa i syfte att säkerställa en korrekt och lättfattlig tillämpning av sådana skattebefrielser och i syfte att förhindra varje form av skatteflykt, undandragande av skatt eller missbruk:~~

~~a) Energiprodukter och elektricitet som används för att framställa elektricitet och elektricitet som används för att upprätthålla möjligheten till elproduktion. Medlemsstaterna får dock av miljöpolitiska skäl beskatta dessa produkter utan att iaktta bestämmelserna om minimiskattenivåer i detta direktiv. I så fall skall beskattning av dessa produkter inte beaktas vid iakttagande av de minimiskattenivåer för elektricitet som fastställs i artikel 10.~~

~~b) Energiprodukter som levereras för användning som flygbränsle för annan luftfart än privat nöjesflyg.~~

~~I detta direktiv avses med privat nöjesflyg användning av ett flygplan av dess ägare eller av den fysiska eller juridiska person som har nyttjanderätt till flygplanet antingen via förhyrning eller på annat sätt, för andra än kommersiella ändamål och särskilt andra ändamål än transport av passagerare eller varor eller för tillhandahållande av tjänster mot ersättning eller för offentliga myndigheters räkning.~~

~~Medlemsstaterna får begränsa tillämpningsområdet för denna skattebefrielse till att enbart gälla leveranser av flygfotogen (KN-nummer 2710 19 21).~~

~~c) Energiprodukter som levereras för användning som bränsle för sjöfart inom gemenskapens farvatten (inklusive fiske), annat än i privata nöjesfartyg, och elektricitet som framställs ombord på ett fartyg.~~

~~I detta direktiv avses med privat nöjesfartyg varje fartyg som används av dess ägare eller av den fysiska eller juridiska person som har nyttjanderätt till fartyget antingen via förhyrning eller på något annat sätt, för andra än kommersiella ändamål och särskilt andra ändamål än transport av passagerare eller varor eller för tillhandahållande av tjänster mot ersättning eller för offentliga myndigheters räkning.~~

~~2. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningsområdet för skattebefrielserna enligt punkt 1 b och 1 c till att gälla internationella transporter och transporter mellan gemenskapens medlemsstater. Om en medlemsstat har ingått ett bilateralt avtal med en annan medlemsstat, får den därutöver göra undantag från den skattebefrielse som föreskrivs i punkterna 1 b och 1 c. I sådana fall får medlemsstaterna tillämpa en skattenivå som ligger under den miniminivå som anges i detta direktiv.~~

⇩ ny

Artikel 14

1. Utan att det påverkar internationella skyldigheter och tillämpningen av artikel 5 i detta direktiv, när det gäller en enda användning för luftfart inom EU annan än yrkesmässig luftfart och nöjesflyg, ska medlemsstaterna under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa minst de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv på energiprodukter som levereras för användning som bränsle till luftfartyg och på elektricitet som används direkt för laddning av eldrivna luftfartyg, för luftfart inom EU.

Vid tillämpning av första stycket ska elektricitet rangordnas tillsammans med de motorbränslen som anges i tabell A i bilaga I.

De minimiskattenivåer som avses i första stycket ska börja från noll och under en övergångsperiod på tio år höjas varje år med en tiondel av de slutgiltiga minimiskattesatserna enligt tabellerna A och D i bilaga I. En minimiskattesats på noll ska gälla för hållbara biodrivmedel och hållbar biogas, koldioxidsnåla bränslen, förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, avancerade hållbara biodrivmedel och avancerad hållbar biogas samt elektricitet under den övergångsperioden på tio år.

I denna artikel ska med *luftfart inom EU* avses flygningar mellan två flygplatser i unionen, inklusive inrikesflyg.

I denna artikel ska med *yrkesmässig luftfart* avses drift eller användning av luftfartyg av företag eller enskilda personer för passagerar- eller godstransport som ett hjälpmedel vid bedrivandet av deras affärsverksamhet, vilka luftfartyg i allmänhet inte anses vara avsedda för uthyrning till allmänheten och där piloterna minst har ett gällande trafikflygarcertifikat CPL med IFR-bevis.

I denna artikel ska med *nöjesflyg* avses användning av ett luftfartyg för personligt bruk eller fritidsändamål som inte är förknippat med affärsverksamhet eller yrkesmässig användning.

2. Energiprodukter som levereras för användning som bränsle till luftfartyg och elektricitet som används direkt för laddning av eldrivna luftfartyg för ren flygfrakt inom EU ska befrias från beskattning.

Med avvikelse från första stycket i denna punkt får medlemsstaterna tillämpa samma skattenivå som fastställs i punkt 1 på inrikes ren flygfrakt som avses i första stycket i den här punkten.

Om en medlemsstat har ingått ett avtal med en eller flera medlemsstater får den också tillämpa samma skattenivå som fastställs i punkt 1 på luftfart inom EU för ren flygfrakt som avses i första stycket.

I denna punkt ska med *ren flygfrakt* avses en reguljär eller icke-reguljär flygtrafik som utförs med luftfartyg mot annan ersättning än från betalande passagerare och exklusive flygningar med en eller flera betalande passagerare och flygningar som enligt offentliggjorda tidtabeller är öppna för passagerare.

3. Utan att det påverkar internationella skyldigheter får medlemsstaterna bevilja skattebefrielse eller tillämpa samma skattenivåer som tillämpas på luftfart inom EU i fråga om luftfart utanför EU, beroende på typen av flygning.

4. Motorbränslen som används för tillverkning, utveckling, testning och underhåll av luftfartyg ska omfattas av den skattenivå som föreskrivs i punkt 1.

5. Medlemsstaterna får under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa fullständiga eller partiella befrielser för elförsörjning till stillastående luftfartyg.

Vid tillämpning av första stycket ska med *elförsörjning till stillastående luftfartyg* avses elförsörjning genom ett standardiserat fast eller mobilt gränssnitt till ett luftfartyg när det är parkerat vid gaten eller på en ”remoteplats” på flygplatsen.

Artikel 15

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 ska medlemsstaterna, när det gäller en enda användning, under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa minst de minimiskattenivåer som anges i tabellerna B och D i bilaga I på energiprodukter som levereras för användning som bränsle till fartyg och på elektricitet som används direkt för laddning av eldrivna fartyg, för reguljär trafik, fiske och godstransport inom EU.

Vid tillämpning av första stycket ska elektricitet rangordnas tillsammans med de motorbränslen som anges i tabell B i bilaga I.

Under en övergångsperiod på tio år ska minimiskattesatser på noll gälla för hållbara biodrivmedel och hållbar biogas, koldioxidsnåla bränslen, förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, avancerade hållbara biodrivmedel och avancerad hållbar biogas samt elektricitet.

I denna artikel ska med *sjöfart inom EU* avses trafik mellan två hamnar i unionen, inklusive inhemsk trafik.

I denna artikel ska med *reguljär trafik* avses en serie överfarter med ro-ro-passagerarfartyg eller höghastighetspassagerarfartyg som går i trafik mellan samma två eller flera hamnar, eller en serie resor från och till samma hamn utan mellanliggande hamnbesök, antingen enligt en offentliggjord tidtabell eller med så regelbundna eller frekventa överfarter att de utgör en igenkännlig systematisk serie.

I denna artikel ska med *godstransport* avses en reguljär eller icke-reguljär trafik som utförs med fartyg mot annan ersättning än från betalande passagerare och exklusive resor med en eller flera betalande passagerare och resor som enligt offentliggjorda tidtabeller är öppna för passagerare.

2. Medlemsstaterna får bevilja skattebefrielse eller tillämpa samma skattenivåer som tillämpas på sjöfart inom EU i fråga om sjöfart utanför EU, beroende på typen av verksamhet.

3. Medlemsstaterna ska tillämpa beskattning enligt punkt 1 på motorbränslen och elektricitet som används för tillverkning, utveckling, testning och underhåll av fartyg samt på motorbränslen och elektricitet som används för muddring av farbara vattenvägar och hamnar.

4. Elektricitet som produceras ombord på ett fartyg ska befrias från beskattning.

5. Medlemsstaterna får under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa fullständiga eller partiella befrielser för elektricitet som levereras direkt till fartyg som ligger i hamn.

↓ 2003/96/EG (anpassad) ⇨ ny

Artikel ~~15~~16

~~1.~~ Utan att det påverkar tillämpningen av andra ~~gemenskapsbestämmelser~~ ⌦ unionsbestämmelser ⌫ får medlemsstaterna under tillsyn av

skattemyndigheterna tillämpa ~~fullständig eller partiell~~ skattebefrielse eller skattenedsättningar i följande fall:

a) Skattepliktiga produkter som används under tillsyn av skattemyndigheterna inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller för bränslen från förnybara källor.

b) Elektricitet

– från sol, vind, vågor, tidvatten eller jordvärme,

– från vattenbaserad energi alstrad i vattenkraftverk,

– som framställs från ⇨ hållbar ⇦ biomassa och ur produkter som framställs från ⇨ hållbar ⇦ biomassa,

– som framställs från metan från nedlagda kolgruvor,

– som alstras från bränsleceller.

⇩ ny

Medlemsstaterna får dessutom till producenten återbetala hela eller delar av den skatt som konsumenten erlagt för elektricitet som framställts av produkter som anges i denna punkt.

🡻 2003/96/EG
⇨ ny

~~c)~~ ~~Energiprodukter och elektricitet som används för kombinerad produktion av värme och elektricitet i kraftvärmeverk.~~

~~d~~c) Elektricitet från kombinerad produktion av värme och elektricitet i kraftvärmeverk, förutsatt att ⇨kraftvärmeproduktionen i ⇦ kraftvärmeverken ~~är miljövänliga~~ ⇨ utgörs av högeffektiv kraftvärme enligt definitionen i artikel 2.34 i direktiv 2012/27/EU ⇦. ~~Medlemsstaterna får tillämpa nationella definitioner av miljövänlig (eller högeffektiv) kraftvärmeproduktion tills rådet på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen enhälligt antar en gemensam definition.~~

⇩ ny

d) Förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, avancerade hållbara biodrivmedel, avancerade hållbara flytande biobränslen, avancerad hållbar biogas och avancerade hållbara produkter som klassificeras enligt KN-nummer 4401 och 4402.

e) Produkter enligt KN-nummer 2705 som används för uppvärmningsändamål.

🡻 2003/96/EG

~~e)~~ ~~Energiprodukter och elektricitet som används för person- och godstrafik på järnväg, med tunnelbana, med spårvagn eller trådbuss.~~

f) Energiprodukter som levereras för användning som bränsle för sjöfart på inre vattenvägar (inklusive fiske) annat än i privata nöjesfartyg samt elektricitet som framställs ombord på ett fartyg.

g) Naturgas i medlemsstater med en naturgasandel som understiger 15 % av den slutliga energiförbrukningen år 2000.

Fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning kan medges under en period på högst tio år efter detta direktivs ikraftträdande eller fram till den tidpunkt då den inhemska naturgasandelen uppgår till 25 % av den slutliga energiförbrukningen, beroende på vilket som först inträffar. Så snart som den inhemska naturgasandelen emellertid uppnår 20 % av den slutliga energiförbrukningen, skall den berörda medlemsstaten tillämpa en beskattning med strikt positiva skattesatser som skall öka på årsbasis för att minst uppgå till minimiskattesatserna i slutet av den ovan angivna perioden.

Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning på naturgas separat för Nordirland.

h) Elektricitet, naturgas, kol och fasta bränslen som förbrukas av hushåll och/eller organisationer som erkänns som välgörenhetsorganisationer av den berörda medlemsstaten. När det gäller sådana välgörenhetsorganisationer får medlemsstaterna begränsa skattebefrielsen eller skattenedsättningen till användning för icke-yrkesmässig verksamhet. Vid blandad förbrukning skall beskattningen tillämpas i proportion till varje användningstyp. Om en användning är obetydlig får den anses vara obefintlig.

i) Naturgas och gasol som används som drivmedel.

j) Motorbränslen som används för tillverkning, utveckling, testning och underhåll av luftfartyg och fartyg.

k) Motorbränslen som används för muddring av farbara vattenvägar och hamnar.

l) Produkter enligt KN-nummer 2705 som används för uppvärmningsändamål.

2. Medlemsstaterna får dessutom till producenten återbetala hela eller delar av den skatt som konsumenten erlagt för elektricitet som framställts av produkter angivna under punkt 1 b.

3. Medlemsstaterna får tillämpa en skattenivå ner till noll för energiprodukter och elektricitet som används inom jordbruk, trädgårdsskötsel eller fiskodling samt inom skogsbruk.

På grundval av ett förslag från kommissionen skall rådet före den 1 januari 2008 undersöka om möjligheten att tillämpa en skattenivå ner till noll skall avskaffas.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna får, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5, under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa skattebefrielse eller nedsatt skattesats för de skattepliktiga produkter som avses i artikel 2, om de består av eller innehåller en eller flera av nedanstående produkter:

– Produkter enligt KN-nummer 1507 – 1518.

– Produkter enligt KN-nummer 3824 99 55 och 3824 99 80, 3824 99 85, 3824 99 86, 3824 99 92 (utom rostskyddsmedel innehållande aminer som aktiv beståndsdel och sammansatta oorganiska lösnings- och spädningsmedel för klara lacker och liknande

produkter), 3824 99 93, 3824 99 96 (utom rostskyddsmedel innehållande aminer som aktiv beståndsdel och sammansatta oorganiska lösnings- och spädningsmedel för klara lacker och liknande produkter), 3826 00 10 och 3826 00 90 för de beståndsdelar som framställts av biomassa.

– Produkter enligt KN-nummer 2207 20 00 och 2905 11 00 som inte är av syntetiskt ursprung.

– Produkter som framställts av biomassa, inklusive produkter enligt KN-nummer 4401 och 4402.

Medlemsstaterna får även tillämpa nedsatt skattesats under tillsyn av skattemyndigheterna för de skattepliktiga produkter som avses i artikel 2 om dessa produkter innehåller vatten (KN-nummer 2201 och 2853 90 10).

Med biomassa avses den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

2. Skattebefrielse eller skattenedsättning som härrör från tillämpningen av den nedsatta skattesatsen enligt punkt 1 får inte överstiga det skattebelopp som skulle ha tagits ut på den volym av produkter enligt punkt 1 som ingår i de produkter som är berättigade till en nedsättning.

De skattenivåer som medlemsstaterna tillämpar på produkter som består av eller innehåller produkter enligt punkt 1 får vara lägre än de miniminivåer som anges i artikel 4.

3. Skattebefrielse eller skattenedsättning som tillämpas av medlemsstaterna skall anpassas till råvaruprisutvecklingen för att undvika överkompensation för merkostnaderna för framställning av produkter enligt punkt 1.

4. Till och med den 31 december 2003 får medlemsstaterna tillämpa eller fortsätta att tillämpa skattebefrielse för produkter som uteslutande eller nästan uteslutande består av produkter enligt punkt 1.

5. Skattebefrielse eller skattenedsättning för produkter enligt punkt 1 får beviljas en ekonomisk aktör för mer än ett kalenderår inom ramen för ett flerårigt program genom tillstånd av en administrativ myndighet. Giltighetstiden för en beviljad skattebefrielse eller skattenedsättning får inte överskrida sex år i följd. Giltighetstiden får förlängas.

Inom ramen för ett flerårigt program, för vilket tillstånd har beviljats av en administrativ myndighet före den 31 december 2012, får medlemsstaterna tillämpa skattebefrielse eller nedsatt skatt i enlighet med punkt 1 efter den 31 december 2012 och fram till programmets slut. Giltighetstiden får inte förlängas.

6. Om medlemsstaterna enligt rättsligt bindande krav i gemenskapslagstiftningen måste släppa ut en minsta andel av produkterna i punkt 1 på marknaden, skall punkterna 1 –5 upphöra att gälla från den dag då kraven blir rättsligt bindande för medlemsstaterna.

7. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2004, och därefter en gång per år, lämna en förteckning över skattenedsättningar eller skattebefrielser som beviljats i enlighet med denna artikel.

8. Kommissionen skall senast den 31 december 2009 till rådet avge rapport om de effekter som beviljade nedsättningar i enlighet med denna artikel haft på skatter, ekonomi, jordbruk, energi, industri och miljö.

⇩ ny

Artikel 17

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, när det gäller enda användningar, får medlemsstaterna under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa följande:

a) Skattenedsättningar, som inte får underskrida minimiskattenivåerna enligt tabellerna C och D i bilaga I, för energiprodukter och elektricitet som används för kombinerad produktion av värme och elektricitet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13.

b) Skattenedsättningar, som inte får underskrida minimiskattenivåerna enligt tabellerna B och D i bilaga I, för energiprodukter och elektricitet som används för gods- och persontransport på järnväg, tunnelbana, spårvagn och trådbuss och för lokal kollektivtrafik, avfallshantering, försvaret och den offentliga förvaltningen, personer med funktionshinder och ambulanstransporter.

Vid tillämpning av led b ska elektricitet rangordnas tillsammans med de motorbränslen som anges i tabell B i bilaga I.

c) Skattenedsättningar, som inte får underskrida minimiskattenivåerna enligt tabellerna C och D i bilaga I, för energiprodukter som används som bränsle för uppvärmning och elektricitet, om de används av hushåll och/eller organisationer som erkänns som välgörenhetsorganisationer av den berörda medlemsstaten. När det gäller sådana välgörenhetsorganisationer ska medlemsstaterna begränsa skattenedsättningen till användning för icke-yrkesmässig verksamhet. Vid blandad användning ska beskattningen tillämpas i proportion till varje användningstyp. Om en användning är obetydlig får den anses vara obefintlig.

Vid tillämpning av led c ska minimiskattenivåerna enligt tabellerna C och D i bilaga I börja från noll och under en övergångsperiod på tio år höjas varje år med en tiondel av de slutgiltiga minimiskattesatserna.

Vid tillämpning av led c får energiprodukter och elektricitet som används av hushåll som betraktas som ekonomiskt utsatta befrias från beskattning under en period på högst tio år efter det att detta direktiv har trätt i kraft. I denna punkt ska med *ekonomiskt utsatta hushåll* avses hushåll som i betydande grad påverkas av effekterna av detta direktiv, vilket vid tillämpning av detta direktiv innebär att de inte överskrider tröskelvärdet för ”risk för fattigdom”, definierat som 60 % av den nationella disponibla medianinkomsten per konsumtionsenhet.

d) Skattenedsättningar, som inte får underskrida minimiskattenivåerna enligt tabellerna C och D i bilaga I, för energiprodukter som används för uppvärmning och elektricitet inom jordbruk, trädgårdsodling, vattenbruk och skogsbruk.

🡻 2003/96/EG
⇨ ny

Artikel ~~17~~18

~~1.~~ ~~Under förutsättning att ett genomsnitt av de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv iakttas för varje företag, får~~ ⇨ Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 och när det gäller en enda användning ⇦ får medlemsstaterna tillämpa skattenedsättningar ⇨ , som inte får underskrida de berörda minimiskattenivåerna enligt tabellerna B, C och D i

bilaga I, ⇦ för förbrukning av energiprodukter som används för uppvärmning eller för ändamål som anges i artikel 8.2 b och 8.2 c och för elektricitet i följande fall:

a) För energiintensiva företag.

Med *energiintensivt företag* avses en företagsenhet som avses i artikel 19, där antingen energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad uppgår till minst 3,0 % av produktionsvärdet, eller den nationella erlagda energiskatten uppgår till minst 0,5 % av förädlingsvärdet. ~~Inom ramen för denna definition får medlemsstaterna tillämpa mer restriktiva begrepp, inbegripet definitioner av försäljningsvärde, process- och sektorsvisa definitioner.~~

Med *energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad* avses den faktiska kostnaden för inköpt energi eller energi som framställts inom företaget. Endast elektricitet, värme och energiprodukter som används för uppvärmningsändamål eller för ändamål som anges i artikel 8.2 b och 8.2 c ska räknas med. Alla skatter ingår, utom avdragsgill mervärdesskatt.

Med *produktionsvärde* avses omsättning, inklusive subventioner direkt kopplade till produktpriset, plus eller minus förändringar i lager av färdiga produkter, varor under tillverkning och varor och tjänster som inköpts för återförsäljning, minus inköp av varor och tjänster för återförsäljning.

Med *förädlingsvärde* avses den sammanlagda mervärdesskattepliktiga omsättningen inklusive export, minus sammanlagda mervärdesskattepliktiga inköp inklusive import.

↓ 2003/96/EG ⇨ ny

~~De medlemsstater som för närvarande tillämpar nationella system för energibeskattning, där energiintensiva företag är definierade enligt andra kriterier än energikostnader i förhållande till produktionsvärde och den nationella erlagda energiskatten i förhållande till förädlingsvärdet, skall beviljas en övergångsperiod som längst fram till och med den 1 januari 2007 för anpassning till definitionen i led a första stycket.~~

b) När det ingåtts avtal med ~~företag~~ ⇨ företagsenheter som avses i artikel 19 ⇦ eller ~~företagssammanslutningar~~ ⇨ sammanslutningar av sådana företagsenheter ⇦ eller när system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga ~~arrangemang~~ ⇨ åtgärder ⇦ har genomförts, under förutsättning att de leder till att miljöskyddsmål uppnås eller till att energieffektiviteten förbättras.

⇩ ny

I första stycket ska med *system för handel med utsläppsrätter* avses andra system för handel med utsläppsrätter än unionssystemet i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG[49].

[49] Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

2. Trots vad som sägs i artikel 4.1 får medlemsstaterna tillämpa skattenivåer ned till noll på energiprodukter och elektricitet enligt definitionen i artikel 2, när de används av energiintensiva företag enligt definitionen i punkt 1 i denna artikel.

3. Trots vad som sägs i artikel 4.1 får medlemsstaterna tillämpa skattenivåer ned till 50 % av miniminivåerna i detta direktiv på energiprodukter och elektricitet enligt definitionen i artikel 2, när de används av företagsenheter enligt definitionen i artikel 11, som inte är energiintensiva enligt definitionen i punkt 1 i denna artikel.

4. Företag som åtnjuter de möjligheter som avses i punkterna 2 och 3 skall ingå de avtal, genomföra de system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang som avses i punkt 1 b. Avtalen, systemen för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang måste leda till att miljömål eller ökad energieffektivitet uppnås, i stort sett motsvarande vad som skulle ha uppnåtts om gemenskapens vanliga minimiskattesatser hade iakttagits.

Artikel 18

1. Genom undantag från bestämmelserna i detta direktiv ges de medlemsstater som anges i bilaga II härmed tillstånd att fortsätta att tillämpa de skattenedsättningar eller skattebefrielser som anges i den bilagan.

Detta tillstånd skall upphöra att gälla den 31 december 2006 eller det datum som anges i bilaga II, om inte rådet dessförinnan omprövar frågan på grundval av ett förslag från kommissionen.

2. Utan hinder av de perioder som anges i punkterna 3–13 och förutsatt att detta inte innebär betydande snedvridning av konkurrensen skall medlemsstater som har svårt att införa de nya miniminivåerna ha rätt till en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007, särskilt för att inte prisstabiliteten skall äventyras.

3. Konungariket Spanien får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Spanien också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 287 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Spanien tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att det inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks. Den särskilda nedsatta skattesatsen för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel får också tillämpas för taxibilar fram till och med den 1 januari 2012. När det gäller artikel 7.3 a får Spanien fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål.

4. Republiken Österrike får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Österrike också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under

förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 287 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Österrike tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslolja som används som drivmedel, under förutsättning att det inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks.

5. Konungariket Belgien får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränslolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Belgien också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 287 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Belgien tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslolja som används som drivmedel, under förutsättning att det inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks.

6. Storhertigdömet Luxemburg får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränslolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Luxemburg också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 272 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Grekland tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks.

7. Republiken Portugal får tillämpa skattenivåer på energiprodukter och elektricitet som förbrukas i de autonoma regionerna Azorerna och Madeira, som är lägre än de minimiskattenivåer som är fastställda i detta direktiv, för att kompensera högre transportkostnader på grund av att regionerna består av spridda öar.

Republiken Portugal får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränslolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Portugal också tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 272 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Portugal tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbränslolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks. Den differentierade skattesatsen för yrkesmässig användning av dieselbränslolja som används som drivmedel får också tillämpas för taxibilar fram till och med den 1 januari 2012. När det gäller artikel 7.3 a får Portugal fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål.

Republiken Portugal får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse för elektricitet till och med den 1 januari 2010.

8. Republiken Grekland får tillämpa skattenivåer som är 22 euro lägre per 1 000 liter än de minimiskattesatser som är fastställda i detta direktiv för dieselbrännolja som används som drivmedel och för bensin som förbrukas i följande områden: Lesbos, Chios, Samos, Dodekanesos och Kykladerna, och på följande öar i Egeiska havet; Thassos, norra Sporaderna, Samothrake och Skiros.

Republiken Grekland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att omvandla sitt nuvarande system där elbeskattningen grundas på input till ett system med beskattning grundad på output (förbrukning) och för att nå upp till de nya minimiskattenivåerna för bensin.

Republiken Grekland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro per 1 000 liter och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Grekland också tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 264 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Grekland tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks. Den differentierade skattesatsen för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel får också tillämpas för taxibilar fram till och med den 1 januari 2012. När det gäller artikel 7.3 a får Grekland fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål.

9. Irland får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning på elektricitet fram till och med den 1 januari 2008.

10. Republiken Frankrike får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning på energiprodukter och elektricitet som används av staten, regionala och lokala myndigheter eller andra offentligrättsliga organ, när det gäller verksamhet eller transaktioner som de bedriver i egenskap av offentliga myndigheter fram till och med den 1 januari 2009.

Republiken Frankrike får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sitt nuvarande system för elbeskattning till bestämmelserna i detta direktiv. Under denna period skall den totala genomsnittliga nivån för den gällande lokala elbeskattningen beaktas för att bedöma huruvida minimiskattesatserna i detta direktiv respekteras.

11. Republiken Italien får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål så som anges i artikel 7.3 a.

12. Förbundsrepubliken Tyskland får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på högst 12 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål så som anges i artikel 7.3 a.

13. Konungariket Nederländerna får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på högst 12 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål så som anges i artikel 7.3 a.

~~14. Inom övergångsperioderna skall medlemsstaterna gradvis minska sina respektive avstånd till de nya minimiskattenivåerna. När skillnaden mellan den nationella nivån och miniminivån inte överstiger 3 % av denna miniminivå får den berörda medlemsstaten dock vänta fram till periodens slut med att anpassa sin nationella nivå.~~

⇩ ny

Artikel 19

1. Vid tillämpning av artikel 18 ska med *företagsenhet* avses en enhet som identifierats i enlighet med punkt 2 i denna artikel och som självständigt och oberoende av plats tillhandahåller varor och tjänster, oavsett syftet med eller resultatet av sådan ekonomisk verksamhet.

Ekonomisk verksamhet omfattar all verksamhet som bedrivs av producenter, återförsäljare och personer som tillhandahåller tjänster, däribland gruvdrift, jordbruksverksamhet och verksamhet inom fria yrken.

Statliga, regionala och lokala myndigheter och andra offentligrättsliga organ ska inte betraktas som företagsenheter när det gäller verksamhet eller transaktioner som de utför i egenskap av offentliga myndigheter. När de utför sådan verksamhet eller sådana transaktioner ska de dock betraktas som företagsenheter i fråga om denna verksamhet eller dessa transaktioner om en behandling som icke-företagsenheter skulle leda till en betydande snedvridning av konkurrensen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 får företagsenheten inte vara mindre än en del av ett företag eller en juridisk person som till sin organisation utgör ett oberoende företag, det vill säga en enhet som kan bedriva verksamhet med egna medel.

🡻 2004/74/EG art. 1.2 i dess lydelse enligt rättelse, EUT L 195, 2.6.2004, s. 26

~~*Artikel 18a*~~

~~1. Genom undantag från bestämmelserna i detta direktiv ges de medlemsstater som anges i bilaga III härmed tillstånd att tillämpa de skattenedsättningar eller skattebefrielser som anges i den bilagan.~~

~~Detta tillstånd skall upphöra att gälla den 31 december 2006 eller den dag som anges i bilaga III, om inte rådet dessförinnan omprövar frågan på grundval av ett förslag från kommissionen.~~

~~2. Utan hinder av de perioder som anges i punkterna 3-11 och förutsatt att detta inte innebär betydande snedvridning av konkurrensen, skall medlemsstater som har svårt att införa de nya minimiskattenivåerna ha rätt till en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007, särskilt för att inte prisstabiliteten skall äventyras.~~

~~3. Republiken Tjeckien får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning för elektricitet, fasta bränslen och naturgas.~~

~~4. Republiken Estland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbränndolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 330 euro per 1 000 liter. Skattenivån för dieselbränndolja som~~

används som drivmedel får emellertid från och med den 1 maj 2004 inte vara lägre än 245 euro per 1 000 liter.

Republiken Estland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för blyfri bensin som används som drivmedel till den nya miniminivån på 359 euro per 1 000 liter. Skattenivån för blyfri bensin får emellertid från och med den 1 maj 2004 inte vara lägre än 287 euro per 1 000 liter.

Republiken Estland får tillämpa fullständig skattebefrielse för oljeskiffer fram till och med den 1 januari 2009. Den får vidare fram till och med den 1 januari 2013 tillämpa en nedsatt skattesats för oljeskiffer, förutsatt att skattesatsen från och med den 1 januari 2011 inte är lägre än 50 % än den tillämpliga minimisatsen i gemenskapen.

Republiken Estland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå till minimiskattenivån för skifferolja som används för fjärrvärme.

Republiken Estland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att omvandla sitt nuvarande system där elbeskattningen grundas på input till ett system med beskattning grundad på output (förbrukning).

5. Republiken Lettland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2011 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja och fotogen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro per 1 000 liter och fram till och med den 1 januari 2013 för att nå 330 euro. Skattenivån för dieselbrännolja och fotogen får emellertid inte vara lägre än 245 euro per 1 000 liter från och med den 1 maj 2004 och inte lägre än 274 euro per 1 000 liter från och med den 1 januari 2008.

Republiken Lettland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2011 för att anpassa sin nationella skattenivå för blyfri bensin som används som drivmedel till den nya miniminivån på 359 euro per 1 000 liter. Skattenivån för blyfri bensin får emellertid inte vara lägre än 287 euro per 1 000 liter från och med den 1 maj 2004 och inte lägre än 323 euro per 1 000 liter från och med den 1 januari 2008.

Republiken Lettland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå till minimiskattenivån för tung eldningsolja som används för fjärrvärme.

Republiken Lettland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för elektricitet till de tillämpliga minimiskattenivåerna. Skattenivån för elektricitet får emellertid från och med den 1 januari 2007 inte vara lägre än 50 % av de tillämpliga minimisatserna i gemenskapen.

Republiken Lettland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella skattenivå för kol och koks till de tillämpliga minimiskattenivåerna. Skattenivån för kol och koks får emellertid från och med den 1 januari 2007 inte vara lägre än 50 % av de tillämpliga minimisatserna i gemenskapen.

6. Republiken Litauen får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2011 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja och fotogen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro per 1 000 liter och fram till och med den 1 januari 2013 för att nå 330 euro. Skattenivån för dieselbrännolja och fotogen får emellertid inte vara lägre än 245 euro per 1 000 liter från och med den 1 maj 2004 och inte lägre än 274 euro per 1 000 liter från och med den 1 januari 2008.

Republiken Litauen får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2011 för att anpassa sin nationella skattenivå för blyfri bensin som används som drivmedel till den nya

~~miniminivån på 359 euro per 1 000 liter. Skattenivån för blyfri bensin får emellertid inte vara lägre än 287 euro per 1 000 liter från och med den 1 maj 2004 och inte lägre än 323 euro per 1 000 liter från och med den 1 januari 2008.~~

~~7. Republiken Ungern får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå till de tillämpliga minimiskattenivåerna för elektricitet, naturgas, kol och koks som används för fjärrvärme.~~

~~8. Republiken Malta får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för elektricitet. Skattenivåerna för elektricitet får emellertid från och med den 1 januari 2007 inte vara lägre än 50 % av de tillämpliga minimisatserna i gemenskapen.~~

~~Republiken Malta får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja och fotogen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 330 euro per 1 000 liter. Skattenivåerna för dieselbrännolja och fotogen som används som drivmedel får emellertid från och med den 1 maj 2004 inte vara lägre än 245 euro per 1 000 liter.~~

~~Republiken Malta får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för blyfri bensin och blyhaltig bensin som används som drivmedel till de tillämpliga minimiskattenivåerna. Skattenivåerna för blyfri bensin och blyhaltig bensin får emellertid från och med den 1 maj 2004 inte vara lägre än 287 euro per 1 000 liter respektive 337 euro per 1 000 liter.~~

~~Republiken Malta får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella nivå på beskattning av naturgas som används för uppvärmning till de tillämpliga minimiskattenivåerna. De effektiva skattesatserna för naturgas får emellertid från och med den 1 januari 2007 inte vara lägre än 50 % av de tillämpliga minimisatserna i gemenskapen.~~

~~Republiken Malta får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella nivå på beskattning av fasta bränslen till de tillämpliga minimiskattenivåerna. De effektiva skattesatserna för de berörda energiprodukterna får emellertid från och med den 1 januari 2007 inte vara lägre än 50 % av de tillämpliga minimisatserna i gemenskapen.~~

~~9. Republiken Polen får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella skattenivå för blyfri bensin som används som drivmedel till den nya miniminivån på 359 euro per 1 000 liter. Skattenivån för blyfri bensin får emellertid från och med den 1 maj 2004 inte vara lägre än 287 euro per 1 000 liter.~~

~~Republiken Polen får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro per 1 000 liter och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå upp till miniminivån på 330 euro. Skattenivån för dieselbrännolja får emellertid inte vara lägre än 245 euro per 1 000 liter från och med den 1 maj 2004 och inte lägre än 274 euro per 1 000 liter från och med den 1 januari 2008.~~

~~Republiken Polen får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2008 för att anpassa sin nationella skattenivå för tung eldningsolja till den nya miniminivån på 15 euro per 1 000 kg. Skattenivån för tung eldningsolja får emellertid från och med den 1 maj 2004 inte vara lägre än 13 euro per 1 000 kg.~~

~~Republiken Polen får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2012 för att anpassa sin nationella skattenivå för kol och koks som används för fjärrvärme till den tillämpliga minimiskattenivån.~~

~~Republiken Polen får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2012 för att anpassa sin nationella skattenivå för kol och koks som används för annan uppvärmning än fjärrvärme till de tillämpliga minimiskattenivåerna.~~

~~Republiken Polen får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning för dieselbrännolja som används för uppvärmning av skolor, daghem och andra offentliga inrättningar, när det gäller verksamhet eller transaktioner som de bedriver i egenskap av offentliga myndigheter.~~

~~Republiken Polen får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2006 för att anpassa sitt system för beskattning av elektricitet till gemenskapsramen.~~

~~10. Republiken Slovenien får under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning för naturgas. Den fullständiga eller partiella skattebefrielsen eller skattenedsättningen får tillämpas fram till maj 2014 eller till dess att den inhemska naturgasandelen av den slutgiltiga förbrukningen uppgår till 25 %, beroende på vilket som inträffar först. Så snart den inhemska naturgasandelen av den slutgiltiga energiförbrukningen uppgår till 20 % skall Slovenien emellertid tillämpa en beskattning med strikt positiva skattesatser som skall öka på årsbasis för att vid utgången av den ovan angivna perioden minst uppgå till minimisatsen.~~

~~11. Republiken Slovakien får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för elektricitet och naturgas som används för uppvärmning till de tillämpliga minimiskattenivåerna. Skattenivån för elektricitet och naturgas som används för uppvärmning får emellertid från och med den 1 januari 2007 inte vara lägre än 50% av de tillämpliga minimisatserna i gemenskapen.~~

~~Republiken Slovakien får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella skattenivå för fasta bränslen till de tillämpliga minimiskattenivåerna. Skattenivån för fasta bränslen får emellertid från och med den 1 januari 2007 inte vara lägre än 50 % av de tillämpliga minimisatserna i gemenskapen.~~

~~12. Inom övergångsperioderna skall medlemsstaterna gradvis minska sina respektive avstånd till de nya minimiskattenivåerna. När skillnaden mellan den nationella nivån och miniminivån inte överstiger 3 % av denna miniminivå får den berörda medlemsstaten dock vänta fram till periodens slut med att anpassa sin nationella nivå.~~

↓ 2004/75/EG art. 1.1 i dess lydelse enligt rättelse, EUT L 195, 2.6.2004, s. 31

~~Artikel 18b~~

~~1. Utan hinder av de perioder som fastställs i punkt 2, och förutsatt att detta inte innebär en betydande snedvridning av konkurrensen, skall medlemsstater som har svårt att införa de nya minimiskattenivåerna ha rätt till en övergångsperiod fram till den 1 januari 2007, särskilt för att inte prisstabiliteten skall äventyras.~~

~~2. Republiken Cypern får tillämpa en övergångsperiod fram till den 1 januari 2008 i syfte att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja och fotogen som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro per 1 000 liter och fram till den 1 januari~~

~~2010 i syfte att uppnå nivån på 330 euro. Skattenivån för dieselbrännolja och fotogen som används som drivmedel skall emellertid inte vara lägre än 245 euro per 1 000 liter från och med den 1 maj 2004.~~

~~Republiken Cypern får tillämpa en övergångsperiod fram till den 1 januari 2010 i syfte att anpassa sin nationella skattenivå för blyfri bensin som används som drivmedel till den nya miniminivån på 359 euro per 1 000 liter. Skattenivån för blyfri bensin får emellertid inte vara lägre än 287 euro per 1 000 liter från och med den 1 maj 2004.~~

~~3. Inom de övergångsperioder som fastställts skall medlemsstaterna gradvis minska sina respektive avstånd till de nya minimiskattenivåerna. När skillnaden mellan den nationella nivån och miniminivån inte överstiger 3 % av denna miniminivå får den berörda medlemsstaten dock vänta fram till periodens slut med att anpassa sin nationella nivå.~~

⇓ 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

Artikel ~~19~~20

1. Utöver de bestämmelser som är angivna i föregående artiklar, särskilt artiklarna ~~5~~ ⌦ 14 ⌫ , ⌦ 15 ⌫ , ~~15~~16, ⌦ 17 ⌫ och ~~17~~18, får rådet enhälligt, på förslag från kommissionen ⇨ , anta genomförandeakter ⇦ ~~ge varje medlemsstat tillstånd~~ ⌦ som ger varje medlemsstat tillstånd ⌫ att av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar. ⇨ Om det är nödvändigt för att skydda miljön och människors hälsa, inbegripet för att minska luftföroreningarna, får rådet enhälligt, på förslag från kommissionen, anta genomförandeakter som ger varje medlemsstat tillstånd att införa särskilda höjda skattesatser som avviker från rangordningen mellan minimiskattenivåerna enligt bilaga I. ⇦

En medlemsstat som önskar införa ~~en sådan åtgärd~~ ⌦ sådana ⌫ ⌦ åtgärder ⌫ ska informera kommissionen om detta och ska också förse kommissionen med all relevant och nödvändig information.

Kommissionen ska pröva denna begäran, med beaktande av bl.a. den inre marknadens funktion, behovet av att säkerställa en sund konkurrens samt ~~gemenskapens~~ ⌦ unionens ⌫ politik när det gäller hälsa, miljö, energi och transport.

Kommissionen ska, inom tre månader efter att ha tagit emot all relevant och nödvändig information, antingen lägga fram ett förslag om att rådet ska ge tillstånd till en sådan åtgärd, eller också informera rådet om skälen till att den inte har föreslagit beviljandet av någon sådan åtgärd.

2. De tillstånd som ~~anges~~avses i punkt 1 ska ges under en period på högst sex år med möjlighet till förlängning i enlighet med det förfarande som är fastställt i punkt 1.

3. Om kommissionen anser att ~~skattebefrielserna eller skattenedsättningarna~~ ⇨ åtgärder ⇦ enligt punkt 1 inte längre kan godtas, särskilt med avseende på sund konkurrens eller snedvridning av den inre marknadens funktion, eller med avseende på ~~gemenskapens~~ ⌦ unionens ⌫ politik när det gäller hälsa, miljöskydd, energi och transport, ska den lägga fram lämpliga förslag för rådet. Rådet ska fatta ett enhälligt beslut om dessa förslag.

Artikel ~~20~~21

1. Endast följande energiprodukter ska omfattas av bestämmelserna om övervakning och flyttning i ~~direktiv 92/12/EEG~~direktiv 2008/118/EG:

a) Produkter enligt KN-nummer 1507–1518, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

⇩ ny

b) Produkter enligt KN-nummer 2207, 2208 90 91 och 2208 90 99, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle och är befriade från harmoniserad punktskatt på alkohol och alkoholdrycker i enlighet med artikel 27.1 a eller b i direktiv 92/83/EEG[50].

🡻 2003/96/EG
➔1 2018/552 artikel 1.3 a
➔2 2018/552 artikel 1.3 b
➔3 2018/552 artikel 1.3 c
➔4 2018/552 artikel 1.3 d
⇨ ny

~~b~~c) Produkter enligt KN-nummer 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50.

~~c~~d) Produkter enligt KN-nummer ➔1 2710 12–2710 19 68 ⇨ och 2710 19 71–2710 19 99 ⇦ och 2710 20–2710 20 39 och 2710 20 90 (endast för produkter av vilka mindre än 90 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 210 °C, och minst 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 °C enligt ISO 3405-metoden (likvärdig med ASTM D 86-metoden)) 🡸. När det emellertid gäller produkter enligt KN-nummer ➔2 2710 12 21 🡸, ➔3 2710 12 25 🡸 och ➔4 2710 19 29 och 2710 20 90 (endast för produkter av vilka mindre än 90 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 210 °C, och minst 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 °C enligt ISO 3405-metoden (likvärdig med ASTM D 86-metoden)) 🡸 ⇨ och 2710 19 71–2710 19 99 ⇦ ska bestämmelser om övervakning och flyttning ~~emellertid~~ endast omfatta kommersiella bulktransporter.

~~d~~e) Produkter enligt KN-nummer 2711 (med undantag för 2711 11, 2711 21 och 2711 29).

~~e~~f) Produkter enligt KN-nummer 2901 10.

~~f~~g) Produkter enligt KN-nummer 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 och 2902 44.

~~g~~h) Produkter enligt KN-nummer 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

---

[50] Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

⇩ ny

i) Produkter enligt KN-nummer 2909 19 10 och 2909 19 90, varav de sistnämnda när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

j) Produkter enligt KN-nummer 3403. Bestämmelserna om övervakning och flyttning ska endast omfatta kommersiella bulktransporter.

k) Produkter enligt KN-nummer 3811.

l) Produkter enligt KN-nummer 3814, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Bestämmelserna om övervakning och flyttning ska endast omfatta kommersiella bulktransporter.

m) Produkter enligt KN-nummer 3823 19, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

⇩ 2003/96/EG

~~l~~n) Produkter enligt KN-nummer 3824 99 86, 3824 99 92 (utom rostskyddsmedel innehållande aminer som aktiv beståndsdel och sammansatta oorganiska lösnings- och spädningsmedel för klara lacker och liknande produkter), 3824 99 93, 3824 99 96 (utom rostskyddsmedel innehållande aminer som aktiv beståndsdel och sammansatta oorganiska lösnings- och spädningsmedel för klara lacker och liknande produkter), 3826 00 10 och 3826 00 90, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

⇩ ny

Vid tillämpning av punkt 1 ska med *kommersiella bulktransporter* avses oförpackade produkter som transporteras i behållare som antingen är en integrerad del av transportmedlet (t.ex. tankvagnar för vägtransport, tankvagnar på järnväg och tankfartyg) eller i ISO-tankar. Begreppet ska även omfatta oförpackade produkter som transporteras i andra behållare med en volym på mer än 210 liter.

⇩ 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

2. Om en medlemsstat finner att andra energiprodukter än de som anges i punkt 1 är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används för uppvärmning eller som motorbränsle eller om de på annat sätt leder till skatteundandragande, skatteflykt~~, undandragande av skatt~~ eller missbruk, ska den genast underrätta kommissionen om detta. Denna bestämmelse ska även gälla elektricitet. Kommissionen ska vidarebefordra detta meddelande till övriga medlemsstater inom en månad efter mottagandet. ⇨ Inom två månader efter detta meddelande ska medlemsstaterna meddela kommissionen sina synpunkter på den upptäckta metoden för skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk när det gäller sådana energiprodukter och elektricitet. Baserat på inkomna synpunkter från medlemsstaterna och om det finns en risk för den inre marknadens funktion eller miljön ska kommissionen anta genomförandeakter ⇦ ~~Ett beslut~~ om ⇨ att ⇦ ~~huruvida produkterna i fråga bör omfattas av~~ bestämmelserna om övervakning och flyttning enligt ~~direktiv 92/12/EEG~~ direktiv 2008/118/EG ⇨ ska tillämpas på de berörda produkterna. Dessa genomförandeakter ska antas

i enlighet med ⇦ ~~skall därefter fattas i överensstämmelse med det förfarande~~ ⌦ det granskningsförfarande ⌫ ~~som anges~~ ⌦ som avses ⌫ i artikel 28.2.

3. Medlemsstaterna får, som följd av bilaterala överenskommelser, underlåta att tillämpa vissa eller alla övervakningsåtgärder som är fastställda i ~~direktiv 92/12/EEG~~ direktiv 2008/118/EG med avseende på vissa eller alla produkter som avses i punkt 1 ⌦ i denna artikel ⌫, såvida de inte omfattas av artiklarna 7, 8 och ~~–~~9 i detta direktiv. Sådana överenskommelser ska inte påverka de medlemsstater som inte är parter i dessa. Alla sådana bilaterala överenskommelser ska anmälas till kommissionen, som ska informera övriga medlemsstater.

Artikel ~~21~~22

1. Förutom de allmänna bestämmelser i vilka det fastställs när skattskyldigheten inträder och de betalningsbestämmelser som anges i ~~direktiv 92/12/EEG~~ direktiv 2008/118/EG, ska skatt på energiprodukter också tas ut när någon av de händelser inträffar som enligt artikel 2.3 ⌦ i det här direktivet ⌫ medför skattskyldighet.

~~2. I detta direktiv skall ordet ”tillverkning” i artiklarna 4 e och 5.1 i direktiv 92/12/EEG anses inbegripa ”utvinning” i förekommande fall.~~

~~3~~2. Förbrukningen av energiprodukter inom ett anläggningsområde som tillhör en verksamhet som framställer energiprodukter ska inte anses medföra skattskyldighet om förbrukningen utgörs av energiprodukter som framställts inom ett område som tillhör den verksamheten. Medlemsstaterna får även behandla förbrukningen av elektricitet och andra energiprodukter som inte framställts inom ett område som tillhör den verksamheten och förbrukningen av energiprodukter och elektricitet inom ett område som tillhör en verksamhet som framställer bränsle som används för att framställa elektricitet som något som inte ska medföra skattskyldighet. Om förbrukningen inte rör framställningen av energiprodukter och i synnerhet om den rör drift av fordon ska detta anses medföra skattskyldighet.

~~4~~3. Medlemsstaterna får också föreskriva att skatt på energiprodukter och elektricitet ska erläggas när det har konstaterats att ett villkor för slutlig användning vilket anges i nationella bestämmelser om skattenedsättningar eller skattebefrielse inte är uppfyllt eller inte längre uppfylls.

~~5~~4. Vid tillämpning av artiklarna ~~5~~ 2 och ~~6~~ 7 i ~~direktiv 92/12/EEG~~ direktiv 2008/118/EG ska elektricitet, ~~och~~ naturgas ⇨ och vätgas ⇦ vara skattepliktiga och skattskyldigheten ska inträda när distributören eller återförsäljaren levererar dem. Om leveransen äger rum i en medlemsstat där distributören eller återförsäljaren inte är etablerad ska skatten i den medlemsstat där leveransen sker tas ut av ett företag som ska vara registrerat i denna medlemsstat. Skatt ska i samtliga fall påföras och uppbäras enligt de förfaranden som har fastställts av varje medlemsstat.

⇩ ny

Vid tillämpning av första stycket får ellagringsanläggningar och eltransformatorer betraktas som återförsäljare när de levererar elektricitet.

↓ 2003/96/EG (anpassad) ⇨ ny

Trots vad som sägs i första stycket har en medlemsstat rätt att fastställa den tidpunkt när skattskyldigheten inträder i det fall när det inte finns några förbindelser mellan den medlemsstatens gasledningar och andra medlemsstaters.

En enhet som producerar elektricitet för eget bruk anses som distributör. Trots vad som sägs i artikel ~~14.1 a~~ ⌦ 13 ⌫ får medlemsstaterna undanta sådana småproducenter av elektricitet, under förutsättning att de beskattar de energiprodukter som används för framställningen av elektriciteten.

Vid tillämpning av artiklarna ~~5~~ 2 och ~~6~~ 7 i ~~direktiv 92/12/EEG~~ ⌦ direktiv 2008/118/EG ⌫ ska kol, koks, ~~och~~ brunkol ⇨ och produkter enligt KN-nummer 2703, 4401 och 4402 ⇦ vara skattepliktiga och skattskyldigheten ska inträda vid leveransen för företag, som ska vara registrerade för detta syfte av de berörda myndigheterna. Dessa myndigheter får ge producenten, återförsäljaren, importören eller skatterepresentanten tillstånd att gå in i det registrerade företagets ställe beträffande dess skattemässiga skyldigheter. Skatt ska påföras och uppbäras enligt de förfaranden som har fastställts av varje medlemsstat.

~~6~~5. Medlemsstaterna behöver inte behandla följande som framställning av energiprodukter:

a) Förfaranden genom vilka små kvantiteter av energiprodukter erhålls tillfälligtvis.

b) Förfaranden genom vilka användaren av en energiprodukt gör återanvändning av den möjlig i det egna företaget under förutsättning att den redan erlagda skatten på en sådan produkt inte är mindre än den skatt som skulle utgå om den återanvända energiprodukten åter blev skattepliktig.

c) Ett förfarande som består i att, utanför en produktionsanläggning eller ett skatteupplag, blanda energiprodukter med andra energiprodukter eller andra material, under förutsättning

i) att skatt på beståndsdelarna har erlagts tidigare, och

ii) att det erlagda skattebeloppet inte är mindre än den skatt som skulle utgå för blandningen.

Villkoret enligt led i ska inte tillämpas om blandningen är skattebefriad på grund av att den är avsedd för ett särskilt användningsområde.

Artikel ~~22~~23

När skattesatser ändras kan skatten för energiprodukter i lager som redan släppts för förbrukning höjas eller sänkas.

Artikel ~~23~~24

Medlemsstaterna får återbetala skatt som redan erlagts för förorenade eller oavsiktligt blandade energiprodukter som skickats tillbaka till ett skatteupplag för återvinning.

Artikel ~~24~~25

1. Energiprodukter som har släppts för förbrukning i en medlemsstat och finns i standardtankar i fordon i yrkestrafik för att användas som bränsle i dessa fordon och i specialbehållare för att under transporten användas för att driva de system som hör till dessa behållare, ska inte beskattas i någon annan medlemsstat.

2. I denna artikel avses med standardtankar följande:

~~– fasta bränsletankar, monterade av tillverkaren i alla motorfordon av samma typ som det berörda fordonet och vars fasta montering möjliggör en direktanvändning av bränslet, både för att driva fordonet och för att i förekommande fall under transport driva kylsystem och andra system. Som standardtankar betraktas också gastankar som är monterade i motorfordon avsedda för direktanvändning av gas som drivmedel samt behållare monterade i anslutning till andra system, som fordonet kan vara utrustat med.~~

~~– fasta tankar, monterade av tillverkaren i anslutning till alla behållare av samma typ som den berörda behållaren och vars fasta montering möjliggör en direktanvändning av bränsle avsett att under transport driva kylsystem och andra system, som de särskilda behållare är utrustade med.~~

~~Med specialbehållare avses alla behållare som är försedda med särskilt utformade anordningar för kylsystem, syresättningssystem, system för termisk isolering eller andra system.~~

⇩ ny

a) Tankar som är fast monterade på ett motorfordon av tillverkaren eller av en tredje part och som, enligt fordonets registreringsbevis eller trafiksäkerhetsintyg, uppfyller tillämpliga tekniska krav och säkerhetskrav, och vars fasta montering möjliggör en direktanvändning av bränsle, både för att driva fordonet och, i tillämpliga fall, för att under transporten driva kylsystem och andra system, inbegripet gastankar monterade i motorfordon avsedda för direktanvändning av gas som drivmedel och tankar monterade i anslutning till de andra system som fordonet kan vara utrustat med.

b) Tankar som är fast monterade i anslutning till en specialbehållare av tillverkaren eller av en tredje part och som, enligt behållarens registreringsdokument, uppfyller tillämpliga tekniska krav och säkerhetskrav och vars fasta montering möjliggör en direktanvändning av bränsle för att under transporten driva kylsystem och andra system som specialbehållarna är utrustade med.

Vid tillämpning av denna artikel ska med *specialbehållare* avses alla behållare som är försedda med särskilt utformade anordningar för kylsystem, syresättningssystem, system för termisk isolering eller andra system.

🡻 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

Artikel ~~25~~26

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de skattenivåer som de tillämpar för de produkter som anges i artikel 2 den 1 januari varje år och efter varje ändring i den nationella lagstiftningen ⇨ och om de relaterade volymerna ⇦.

2. När de av medlemsstaterna tillämpade skattenivåerna uttrycks i andra måttenheter än de som anges för respektive produkt i artiklarna 7–10, ska medlemsstaterna också anmäla motsvarande skattenivåer efter omvandling till dessa måttenheter.

Artikel ~~26~~27

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt artiklarna ⌦ 13–18 ⌫ ~~5, 14.2, 15 och 17~~.

2. Åtgärder som skattebefrielse, skattenedsättning, skattedifferentiering och återbetalning av skatt enligt detta direktiv kan utgöra statligt stöd och ska i så fall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel ~~88.3~~ ⌦ 108.3 ⌫ i fördraget ⌦ om Europeiska unionens funktionssätt ⌫.

Upplysningar som lämnats till kommissionen på grundval av detta direktiv befriar inte medlemsstaterna från anmälningsskyldighet i enlighet med artikel ~~88.3~~ ⌦ 108.3 ⌫ i fördraget ⌦ om Europeiska unionens funktionssätt ⌫.

~~3. Skyldigheten att i enlighet med punkt 1 underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt artikel 5 befriar inte medlemsstaterna från eventuell anmälningsskyldighet till följd av direktiv 83/189/EEG.~~

Artikel ~~27~~28

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för punktskatter som inrättades genom artikel ~~24.1~~ 43 i ~~direktiv 92/12/EEG~~ direktiv 2008/118/EG. ⇨ Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. ⇦

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 ~~och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas~~ i förordning (EU) nr 182/2011[51] tillämpas.

~~Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.~~

~~3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.~~

⇩ ny

Artikel 29

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2.8 och artikel 5.2 ges till kommissionen tills vidare från och med den 1 januari 2023.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2.8 och artikel 5.2 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

---

[51] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016[52].

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den delge rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.8 och artikel 5.2 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

7. Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter och rådets eventuella invändningar mot dessa och återkallande av delegering av befogenheter.

↓ 2003/96/EG (anpassad) ⇨ ny

Artikel ~~28~~30

1. Medlemsstaterna ska ~~senast den 31 december 2003~~ ⌦ senast den ⌫ ⇨ [31 December 2022] ⇦ anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ⌦ artikel 1.2, artikel 2.1 b–o, artikel 2.3 andra, tredje och fjärde stycket, artikel 2.4–2.8, artikel 3, artikel 5, artikel 7, artikel 8.1, artikel 9 första stycket, artikel 13, artiklarna 14 och 15, artikel 16 b sista meningen, artikel 16 c, d och e, artikel 17, artikel 18, artikel 19, artikel 21.1 b, artikel 21.1 d, artikel 21.1 i–m, artikel 21.1 andra stycket, artikel 21.2, artikel 22.1, artikel 22.4, artikel 25.2, artikel 26.1, artikel 28, artikel 29, artikel 30, artikel 31 och bilaga I ⌫ ~~detta direktiv~~. De ska ~~genast underrätta kommissionen om detta~~ ⌦ genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen ⌫ .

~~2.~~ De ska tillämpa ~~dessa bestämmelser~~ ⌦ dessa åtgärder ⌫ från och med den ⇨ [1 januari 2023] ⇦ ~~1 januari 2004, med undantag av de bestämmelser som fastställs i artiklarna 16 och 18.1, vilka får tillämpas av medlemsstaterna från och med den 1 januari 2003~~.

~~3.~~ När en medlemsstat antar ~~dessa bestämmelser~~ ⌦ sådana åtgärder ⌫ ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. ⌦ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det eller de direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda ⌫ ~~Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda~~.

~~4~~2. Medlemsstaterna ska ~~till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning~~ ⌦ underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt ⌫ som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

---

[52] EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

~~*Artikel 29*~~

~~Rådet skall på grundval av en rapport och i förekommande fall ett förslag från kommissionen regelbundet granska de skattebefrielser och skattenedsättningar och de minimiskattenivåer som fastställs i detta direktiv och efter samråd med Europaparlamentet enhälligt anta nödvändiga bestämmelser. I kommissionens rapport och vid rådets överväganden skall den inre marknadens funktion, realvärdet av minimiskattenivåerna och fördragets bredare syften beaktas.~~

⇩ ny

Artikel 31

Vart femte år och första gången fem år efter den 1 januari 2023 ska kommissionen lämna en rapport till rådet om tillämpningen av detta direktiv.

Kommissionens rapport ska bland annat undersöka minimiskattenivåerna, effekterna av innovation och den tekniska utvecklingen, särskilt när det gäller energieffektivitet, elanvändning inom transportsektorn och motiveringen till de befrielser, nedsättningar och differentieringar som fastställs i detta direktiv. Rapporten ska beakta den inre marknadens funktion, miljörelaterade och sociala faktorer, minimiskattenivåernas realvärde och de berörda bredare målen i fördragen.

🡻 2003/96/EG (anpassad)
⇨ ny

Artikel ~~30~~32

~~Trots vad som sägs i artikel 28.2 skall~~Direktiv~~direktiven~~ ⌦ 2003/96/EG ⌫ ~~92/81/EEG och 92/82/EEG~~ ⌦ , i dess ändrade lydelse enligt de akter som anges i del A i bilaga II, ⌫ ⌦ ska ⌫ upphöra att gälla ⌦ med verkan ⌫ ~~efter~~⇨ från och med den 1 januari 2023 ⇦ ~~den 31 december 2003~~, ⌦ utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och de datum för att börja tillämpa direktiven som anges i del B i bilaga II ⌫ .

🡻 2004/75/EG art. 1.2 i dess lydelse enligt rättelse, EUT L 195, 2.6.2004, s. 31 (anpassad)

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till detta direktiv ⌦ och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III ⌫ .

🡻 2003/96/EG (anpassad)

Artikel ~~31~~33

Detta direktiv träder i kraft ~~samma dag som det offentliggörs~~ ⌦ den tjugonde dagen ⌫ ⌦ efter det att det har offentliggjorts ⌫ i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⌦ Artikel 1.1, artikel 2.1 a, artikel 2.2, artikel 2.3 första stycket, artikel 4, artikel 6, artikel 8.2, artikel 10, artikel 11, artikel 12, artikel 16 a, artikel 16 b, artikel 20, artikel 21.1 a, artikel

21.1 c, artikel 21.1 e–h, artikel 21.1 n, artikel 21.3, artikel 22.2 och 22.3, artikel 22.5, artikel 23, artikel 24, artikel 25.1, artikel 26.2 och artikel 27, vilka är oförändrade i förhållande till det upphävda direktivet, ska tillämpas från och med den 1 januari 2023. ⌫

Artikel ~~32~~34

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar *Ordförande*	*På rådets vägnar* *Ordförande*